Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 621 | vineri 28 iulie 1961 | 12 pagini 25 bani

Un grup de cadre didactice din Timișoara care-și petrec în aceste zile vacanța la Eforie

Vacanță plăcută, tovarăși profesori!

E ora cînd soarele trezește marea, învește mîntînd-o în mantia de aur a inepuizabilei sale bogății. Terasa clădirii pe care toți cei din Eforie — localnici ca și vizitatori — o numesc „vila profesorilor" a și prins viață, cu toată ora foarte matinală. Cum de aici poți ajunge pe plajă în mai puțin de trei minute, nici unul dintre oaspeții vilei nu rezistă tentației de a porni, de cum mijesc zorile, către dunele în veșnică mișcare ale nesfîrșitei întinderi de ape.

Votoșia lor mi-a reamintit, datorită jocului ciudat al atracției contrastelor, chipul profesorului din trecut, purtînd pecetea necruțătorului mod de viață din cadrul societății burgheze, în care visurile căpătau fragilități de porțelan și se prefăceau în țăndări, iar viața unei stațiuni de odihnă era o imagine din altă lume. Amintiți-vă cum o privește profesorul Marin Miroiu, eroul „Stelei fără nume", pe Mona, atunci cînd află că a coborît din inaccesibilele pentru el înălțimi ale Sinaiei...

Profesorul care, pe plaja de la Eforie sau oriunde pe litoral, strînge pleoapele și apoi le redeschide brusc, filtrînd caleidoscopul multicolor al razelor, ca și cel care de pe înălțimi admiră falnicul peisaj carpatin, trăiește o altă viață.

Micul univers de bucurii și preocupări de vacanță al unui singur grup de cadre didactice — învățătorii și profesorii timișoreni găzduiți în aceste zile în vila luminoasă de la marginea Eforiei — reflectă în mare măsură bucuriile și preocupările pe care le au în aceste zile de vară majoritatea oamenilor școlii din țara noastră.

Ocupații variate și pasionante, pentru care au avut în mai mică măsură timp în cursul anului școlar, sînt cultivate cu deosebită dragoste. Astfel, am putut să descoperim de îndată că una dintre trăsăturile comune care leagă colectivul vilei este o pasiune aproape generală pentru muzică. Dragostea aceasta profundă nu se mărginește numai la audițiile frecvente de muzică simfonică și populară, ci s-a concretizat și în manifestări artistice proprii. Cum multe dintre cadrele didactice din Timișoara care-și petrec vacanța pe litoral sînt în formația corală a sindicatului de învățămînt local, corul celor din vilă s-a înjghebat chiar din primele zile. In aprecierea calităților artistice ale corului avem două indicii elocvente. Primul — insistența responsabilului cultural al stațiunii, după o primă programare.

„Vă rugăm mult să ne cîntați ceva și sîmbătă seara".

Al doilea indiciu ni-l dă faptul că, la următoarea programare, cunoscuta cîntăreață Zenaida Palli, aflată și ea în concediu pe litoral, a primit cu plăcere să cînte ca solistă a acestei formații. Și cum tot vorbeam despre soliști, profesorul Rusalin Grozdan, responsabilul grupului, îmi arată deodată o tînără cu privirile pierdute în zarea unde se profila albul triunghiular al unei iole:

— Privighetoarea noastră... E educatoare la căminul din Plopi. S-o auzi cîntînd „Rîndunica sau „Izvoraș cu apă dulce"... (Am ascultat-o chiar în seara aceea, într-un mic recital dat pentru colegii de vilă. Păcat că nu m-ați însoțit...).

Indiscretele noastre incursiuni reporterițești ne-au purtat, către ora asfințitului, spre o porțiune mai stîncoasă a malului. I-am surprins în plină manifestare a „celei de a doua pasiuni" pe profesorii Petru Mioc și Mihai Curea.

— Ce părere aveți de albastrul acesta verzui al mării? — ne cere sfat profesorul Mioc de îndată ce ne-am apropiat.

Ați ghicit desigur: e un pasionat pictor amator. Ne permitem să-i spunem cîteva păreri. Apoi ne apropiem de locul unde, cu lanseta în mînă, Mihai Curea urmărește, cu intenții care nu dau loc la îndoieli, jocul stavrizilor și guvizilor. Pe o nuia verde, alături, se zbate o bogată pradă piscicolă...

Desigur, abundența bucuriilor estivale nu-i împiedică pe profesori să se ocupe de principala lor pasiune — disciplina căreia i s-au consacrat. Concediul de odihnă activă nu exclude ci, dimpotrivă, implică continuarea lecturii sau a excursiilor de specialitate. Profesorul de științe naturale Ștefan Covaci și-a format printre naturaliștii de la Centrul de cercetări piscicole din Mamaia numeroși prieteni noi, cu care a stabilit să facă un larg schimb de piese pentru colecțiile de insecte, larve, scoici și pești; Geza Zahradnic, profesor de istorie, și-a organizat excursiile astfel încît să poată cerceta celebrul mozaic de la Constanța, ca și vestigiile cetăților grecești de la Histria și Mangalia; pasiunea de educator a lui Atanase Cojocaru, ca și a multor altor pedagogi, i-a îndemnat să viziteze tabăra de elevi de la Năvodari și să se intereseze de metodele pe care le utilizează colegii de aici...

Majoritatea oaspeților din „vila profesorilor", membrii corului în primul rînd, au devenit cunoscuți celorlalți vizitatori ai Eforiei, care îi salută cu respect și simpatie.

In drumul către gară ne-am întîlnit cu un grup de tineri muncitori care-și terminaseră concediul și plecau acasă.

— „Mai rămîneți?" i-au întrebat ei pe însoțitorii noștri. „Multe mulțumiri pentru concert". Apoi au adăugat într-un glas:

„Vacanță plăcută, tovarăși profesori!".

Al. Ciucă

COMUNICAT

In ziua de 27 iulie a.c. a avut loc ședința Biroului Politic al C. C. al P.M.R. Au fost analizate și hotărîte măsurile privind creșterea salariilor muncitorilor, cadrelor didactice și medico-sanitare, altor cadre de specialitate și personalului administrativ, precum și reducerea prețurilor de vînzare cu amănuntul la unele bunuri de consum și a unor tarife.

Aplicarea majorării salariilor se va face eșalonat, pe ramuri, între 1 august 1961 — 1 noiembrie 1962. Aplicarea reducerilor de prețuri se va face începînd cu data de 31 iulie 1961.

Noile tarife pentru energia electrică vor intra în vigoare la data de 15 august 1961.

BELȘUGUL
de pe masa noastră

Simbolul de belșug pe care îl reprezintă pîinea a căpătat în aceste zile noi și mai adînci semnificații pentru oamenii muncii din patria noastră. „Pentru pîine de cea mai bună calitate" este o chemare nouă, a zilelor noastre, pe care, în numele întregului popor, partidul a adresat-o muncitorilor ce plămădesc aluatul și scot din cuptoare rumenul belșug al holdelor.

Au venit să se întreacă sub semnul acestei chemări cei mai iscusiți meșteri ai pîinii din întreaga țară. „Organizarea acestei întreceri — arată scrisoarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn adresată participanților la concurs și tuturor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din industria de panificație — este o expresie a grijii pe care partidul și guvernul o poartă îmbunătățirii deservirii populației, ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc. Ea face parte din ansamblul de măsuri luate pentru ridicarea calității produselor, sarcină de cea mai mare importanță pusă de al III-lea Congres al partidului".

Participanții la concurs, lucrători de înaltă calificare, oameni care-și iubesc cu pasiune meseria, au transformat această întrecere pentru ridicarea calității unuia din alimentele de bază ale populației — pîinea — într-o înaltă școală de răspîndire a experienței înaintate. Datorită lor pîinea de pe masa noastră a devenit și va deveni din ce în ce mai bună, mai gustoasă.

In trecut, viața muncitorilor brutari era plină de un chin istovitor. Astăzi, nu numai conținutul muncii meșterilor brutari, ci și condițiile lor de activitate s-au îmbunătățit radical. Fabricile de pîine sînt dotate continuu cu utilaje moderne, produse în țară. Locul de muncă al brutarului seamănă azi cu un laborator de înaltă precizie. Scrisoarea care le-a fost adresată de Comitetul Central al partidului, distincțiile pe care le-au primit sînt o mărturie a stimei și respectului de care se bucură meșterii pîinii în fața întregului popor. Răspunsul lor la această încredere unanimă este cuprins în strădania continuă pe care o depun pentru ca pîinile rumene de pe mesele noastre, cornurile din care mușcă în pauza de la ora 10 copiii noștri să fie tot mai plăcute la gust.

Cu mult interes, cu încordare pasionată au urmărit concursul „Pentru pîinea de cea mai bună calitate" ucenicii și elevii școlilor profesionale și tehnice din sectorul panificației. Mulți dintre ei, asemenea elevilor-maiștri ai Centrului școlar „Filimon Sîrbu" din Capitală, au participat direct la concurs îndeplinind rolul de controlori ai calității. Toți acești elevi sînt acum mînați de dorința de a învăța cît mai mult din experiența celor mai buni meșteri participanți la concurs.

Sarcini speciale revin, în lumina experienței acumulate cu prilejul concursului „pentru pîinea de cea mai bună calitate" ministerelor de resort, organelor sindicale și întreprinderilor pe linia îmbunătățirii continue a calificării cadrelor de muncitori, tehnicieni și ingineri.

Ținînd seama de noile cerințe profesorii și maiștrii specialiști în domeniul panificației care predau în școlile profesionale și tehnice ale industriei alimentare sînt chemați să ridice pe o treaptă mai înaltă predarea celor mai înaintate metode de muncă din acest sector, să împărtășească elevilor întreaga experiență pozitivă acumulată în cadrul concursului, astfel ca, și pe această cale, ea să fie generalizată în producție.

Școlile profesionale și tehnice din sectorul industriei alimentare, în strînsă colaborare cu întreprinderile, trebuie să acorde o atenție sporită practicii în producție a ucenicilor și elevilor, asigurînd familiarizarea lor cu cele mai perfecționate mijloace tehnice și metode de fabricație. O importantă răspundere revine școlilor care pregătesc cadre pentru producție și pentru desfacerea produselor de panificație. Acestea au datoria să-i deprindă pe elevi cu asigurarea unei igiene exemplare a locului de muncă și a utilajului, a condițiilor igienico-sanitare cerute de transportul și desfacerea pîinii.

In acest fel ei vor contribui ca schimbul de mîine al meșterilor pîinii să răspundă cu elan mereu sporit, cu hărnicie și pricepere la chemarea conducerii partidului de a asigura în fiecare zi poporului muncitor pîine de calitate superioară și în sortimente cît mai bogate.

Pentru buna pregătire a noului an școlar

Toată grija tinerelor cadre

Printre problemele importante pe care le ridică deschiderea fiecărui an școlar se numără și primirea noilor detașamente de învățători și profesori, proaspeți absolvenți ai școlilor și institutelor pedagogice sau ai facultăților care pregătesc cadre didactice. Și în această vară, ca de fiecare dată în lunile care preced deschiderea cursurilor, secția noastră de învățămînt și cultură a luat măsurile cuvenite pentru a-i putea întîmpina pe noii pedagogi așa cum se cuvine.

Ne-am îngrijit înainte de toate ca, acolo unde a fost posibil, noii învățători și profesori să fie repartizați în comunele natale, ceea ce contribuie mult la legarea lor de locul de muncă și are, în același timp, o influență pozitivă asupra dezvoltării activităților cultural-obștești. Experiența anilor trecuți ne-a dovedit cu prisosință că cele mai frumoase rezultate în organizarea muncii în rîndurile țărănimii muncitoare le-au obținut cadrele didactice repartizate în comunele lor natale.

O dată repartizarea încheiată, ne-am îngrijit de asigurarea condițiilor materiale necesare tinerilor absolvenți. Am luat legătura cu sfaturile populare comunale, îngrijindu-ne de spațiul locativ necesar noilor învățători și profesori în așa fel încît ei să nu întîmpine în acest domeniu nici un fel de greutăți. De asemenea, ne-am preocupat de pe acum să le asigurăm masa la cantinele școlilor.

Concomitent cu asigurarea condițiilor materiale, secția noastră de învățămînt și cultură se îngrijește îndeaproape de sprijinirea metodico-didactică a tinerelor cadre. Tinerii învățători și profesori vin desigur în școală cu o bună pregătire. Ei au nevoie însă, în prima perioadă a activității lor, de un ajutor susținut în ceea ce privește aplicarea practică a principiilor pedagogice, rezolvarea concretă a problemelor ridicate de munca instructiv-educativă. Iată de ce problema ajutorării lor în această direcție se află în centrul preocupărilor noastre.

Am îndrumat conducerile școlilor să organizeze chiar de la începutul anului școlar, în cadrul comisiilor metodice, prezentarea unor lecții deschise ținute de către profesorii cu experiență. Am avut grijă să înscriem și în tematica cercurilor pedagogice, ale căror ședințe se țin la centrul raional, lecții și referate ținute de cadrele didactice cu experiență bogată. În a doua jumătate a anului școlar vor fi antrenate la expunerea referatelor și la prezentarea lecțiilor deschise și cadrele tinere. Inspectorii secției de învățămînt și cultură a raionului au îndrumat conducerile școlilor să trasеze profesorilor cu experiență sarcina de a se ocupa nemijlocit de cîte unul sau doi profesori tineri. De asemenea, li s-a recomandat să-i antreneze pe aceștia în munca metodică și obștească ținînd seama de dorințele, priceperea și înclinațiile lor.

În acest mod căutăm ca tinerele cadre didactice să primească un ajutor susținut din partea colegilor lor cu experiență bogată și, în același timp, să se familiarizeze de la început cu problemele școlii, cu atmosfera ei de muncă.

După deschiderea noului an școlar, inspectorii vor căuta să asiste cît mai des la lecțiile învățătorilor și profesorilor tineri, pentru a le putea da un ajutor cît mai concret, pentru a afla ce greutăți întîmpină în muncă și a-i sprijini în înlăturarea acestora.

Ca și secția de învățămînt și cultură, conducerile școlilor și sătenii înșiși se pregătesc să-i întîmpine pe noii învățători și profesori într-o atmosferă caldă, sărbătorească, făcîndu-i să păstreze în inimă, ca o amintire de neuitat, ziua cînd au pășit pe drumul atît de frumos și de nobil al muncii instructiv-educative.

IOAN LEAHU
șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular al raionului Cîmpeni

CONSTRUCȚII ȘCOLARE

Pentru a asigura continua dezvoltare a învățămîntului de toate gradele, partidul și statul nostru democrat-popular acordă o mare atenție bazei materiale a școlii, alocînd în acest scop zeci și sute de milioane de lei. În orașe și sate se ridică numeroase clădiri școlare spațioase, cu linii arhitecturale moderne, care sînt înzestrate cu tot utilajul necesar realizării unui învățămînt de calitate. Numai în ultimii ani s-au construit peste 7000 de săli de clasă.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a trasat sarcina de a se construi în decursul șesenalului 15.000 săli de clasă. Semnificația acestei cifre ne poate apare în toată deplinătatea ei dacă ne gîndim că atîtea săli de clasă nu s-au construit nici în 30 de ani în timpul regimului burghezo-moșieresc. Cifra stabilită de Congres în domeniul construcției clădirilor școlare reflectă nu numai marea atenție care se acordă învățămîntului în patria noastră, ci și puterea economică a unei țări care poate îndeplini asemenea măsuri.

Prevederile partidului în domeniul construcției școlare impun tuturor organelor care au datoria să le traducă în viață o răspundere deosebită.

În perioada care a trecut au și fost obținute multe succese în ce privește construcția noilor localuri școlare. În regiuni ca Brașov, Argeș Suceava, Dobrogea s-au dat în folosință sute de noi localuri de școală cu cîte 8 și 16 săli de clasă. Numai în primul an al șesenalului s-au construit peste 3000 de săli de clasă Rezultă destul de evident că sarcina stabilită de Congres va fi nu numai îndeplinită, ci chiar depășită

Cu toate acestea, mai sînt regiuni în care succesele obținute în domeniul construcțiilor școlare sînt încă sub nivelul posibilităților create

În regiunea Oltenia, de pildă, din cele 9 clădiri școlare care se construiesc în acest an din fond central numai 3 au ajuns în faza finisării — și anume cele din Tg. Jiu, Turnu Severin și Strehaia — în timp ce restul construcțiilor școlare au rămas mult în urmă. Astfel, localul care se ridică pentru școala medie nr. 5 din Craiova se află abia la fundație, iar cel pentru școala de meserii din Craiova se găsește la zidărie. Nici celelalte nu sînt cu mult mai avansate.

Asemenea neajunsuri se întîlnesc și la Iași, unde unele clădiri prevăzute în planul de construcții pe acest an nici măcar n-au fost începute.

Principala greutate invocată de secțiile de învățămînt și cultură respective este ritmul lent în care se realizează proiectarea și apoi întocmirea și avizarea documentației. La aceasta se mai adaugă și întîrzierile provocate de neglijența unora dintre cei care trebuie să asigure materialele de construcție. Este limpede însă că răspunderea pentru întîrzierea lucrărilor revine și secțiilor de învățămînt și cultură, care la fiecare construcție trebuie să aibă în vedere și timpul necesar avizărilor. Oricum, este de neîngăduit ca în viitor să se mai repete asemenea situații ca cele semnalate mai sus. Se cuvine de asemenea să se amintească și direcțiilor respective din M.I.C. că le revine aceeași răspundere asupra modului în care se îndeplinește planul anual de construcții școlare Socotim că Direcția construcții din M.I.C. trebuie să sporească sprijinul pe care este datoare să-l acorde secțiilor de învățămînt în acest domeniu.

Concursul de material didactic

Întreprinderile de material didactic își îmbogățesc an de an sortimentele, punînd la dispoziția școlilor un material didactic tot mai variat și de o calitate mereu mai bună, care contribuie efectiv la legarea învățămîntului de viață.

La această acțiune participă larg și cadrele didactice. Ele trimit în fiecare an, la concursurile organizate de Ministerul Învățămîntului și Culturii, numeroase lucrări cu o tematică largă pentru diferite discipline, dintre care cele mai bune sînt date întreprinderilor producătoare de material didactic pentru a fi incluse în planurile de producție. La concursul din anul 1960, de exemplu, au fost premiate lucrări cum sînt: „Trusa pentru experiențe de electrochimie", „Model de atom de hidrogen", „Trusă de roci și minerale", „Harta economică a U.R.S.S.", Harta Oceanului Pacific", „Harta Țărilor Romîne între 1600-1711", „Harta Europei în timpul primului război mondial" etc, precum și o serie de scenarii de diafilme și diapozitive printre care menționăm „Govora în anii regimului democrat-popular" și „Valea Siretului". Pentru a îmbogăți materialul didactic necesar predării geografiei regiunilor la clasa a III-a au fost selecționate scenarii de diapozitive privind regiunile Hunedoara, Galați, Argeș, Ploiești, Bacău, care se vor realiza în anul viitor. De asemenea, vor fi editate planșe elaborate de cadrele didactice în legătură cu metalele neferoase și planșe de anatomie.

În anul acesta M.I.C. organizează un nou concurs de material didactic, a cărui tematică va fi publicată într-unul din numerele viitoare ale gazetei noastre.

CORNELIA BURA

Manuale în curs de apariție
pentru învățămîntul profesional și tehnic

Pentru noul an școlar, Ministerul Învățămîntului și Culturii, de comun acord cu ministerele care tutelează școli, a stabilit din vreme, prin editurile care au în sarcina lor asigurarea manualelor pentru învățămîntul profesional și tehnic, planurile editoriale pe 1961. Acestea prevăd editarea unui număr de 161 titluri noi, precum și numeroase reeditări.

În centrul preocupărilor editurilor stă asigurarea unor manuale cu un conținut științific și tehnic corespunzător, care să înlesnească familiarizarea elevilor cu tehnica avansată, cu introducerea largă a mecanizării și automatizării proceselor de producție, cu perspectivele dezvoltării economiei noastre naționale.

Dintre manualele noi destinate școlilor profesionale vor apărea în acest an: „Lăcătușăria construcțiilor mecanice", „Locomotive Diesel electrice", „Mașini și utilaje la exploatarea stufului", „Tehnologia lucrului cu utilaje de construcții", „Aparate de măsură și control, „Tehnica culturilor silvice", „Tehnologia conservării alimentelor prin frig", „Manualul rotarului caretaș" etc. Și pentru școlile tehnice și tehnice de maiștri vor apărea numeroase manuale printre care: „Construcția sculelor, dispozitivelor și verificatoarelor", „Teoria, construcția și tehnologia aparatelor de radio și televiziune", „Sinteza cauciucului", „Tehnologia antibioticelor", „Mecanizarea și electrificarea agriculturii", „Economia agriculturii socialiste", „Prelucrarea fibrelor sintetice", „Prelucrarea cauciucului sintetic" ș.a.

Cea mai mare parte din manualele destinate învățămîntului profesional și tehnic sînt tipărite de către Editura didactică și pedagogică, care a prevăzut în acest an editarea a 165 titluri. Multe dintre acestea au și apărut, iar altele se găsesc în prezent sub tipar. În planul Editurii agrosilvice sînt prevăzute pentru tipărire 52 de titluri, dintre care 36 titluri sînt destinate școlilor tehnice și tehnice de maiștri. Editura medicală pregătește la rîndul ei o serie de manuale destinate școlilor tehnice sanitare.

Înțelegînd că asigurarea școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri cu manuale didactice corespunzătoare are un rol important în pregătirea cadrelor necesare economiei naționale, editurile depun toate eforturile pentru ca planul propus pe anul 1961 să fie înfăptuit la timp și în condiții grafice optime.

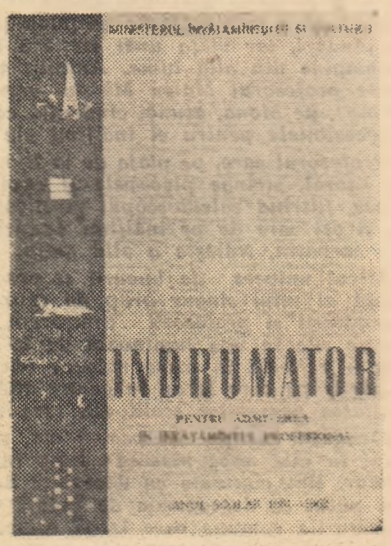

A apărut ÎNDRUMĂTORUL PENTRU ADMITEREA ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL pe anul școlar 1961—1962. Îndrumătorul cuprinde condițiile de admitere în școlile profesionale și de meserii, cu indicațiile necesare în ce privește vîrsta de primire la diferitele meserii, obiectele de examen, data ținerii examenului etc.

Îndrumătorul cuprinde, de asemenea, rețeaua școlilor cu meseriile respective pe orașe și regiuni.

Broșura se poate procura de la orice librărie.

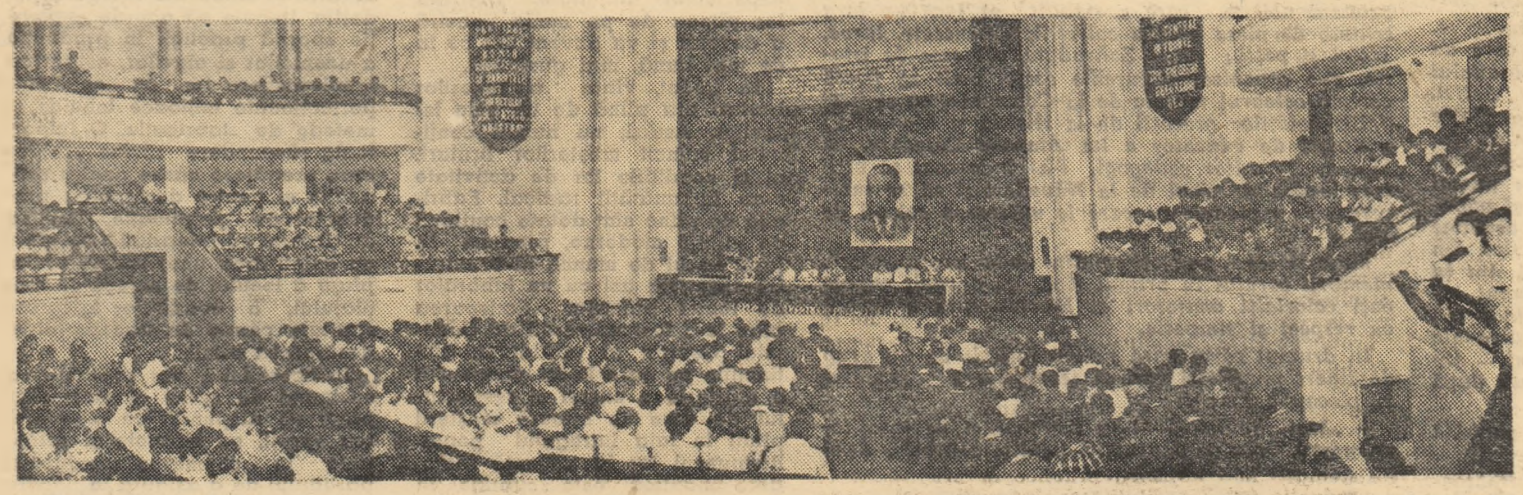

Aspect de la festivitatea care a avut loc cu prilejul repartizării în învățămîntul de cultură generală a absolvenților universităților și institutelor pedagogice

PERFECȚIONAREA cadrelor

La cele cinci institute interregionale de perfecționare a cadrelor didactice (București, Brașov, Cluj, Iași și Timișoara) se desfășoară în prezent cursurile de pregătire la care participă profesorii înscriși la examenele pentru obținerea gradului definitiv sau a gradului II.

În pagina de față prezentăm cîteva aspecte de la cursurile de pregătire organizate la institutele de perfecționare din Cluj și Iași.

■

Condiții bune de studiu

Încă de la începutul anului școlar 1960-1961, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Iași a întocmit, în colaborare cu secțiile de învățămînt și cultură regionale, evidența învățătorilor și profesorilor înscriși la examenele pentru obținerea gradului definitiv și a gradului II, cărora le-a trimis din vreme programele în vederea organizării studiului individual și cu care a ținut o legătură permanentă în tot decursul perioadei de studiu individual.

În prezent, peste 650 de profesori de diferite specialități înscriși la examenele de definitivat și gradul II frecventează cursurile de pregătire organizate în orașul Iași și peste 900 de învățători se află la cursurile de pregătire care se desfășoară în celelalte centre regionale din raza institutului. Ei participă la lecții, dezbat diferite probleme la seminariile-consultații, prezintă referate, efectuează aplicații practice etc.

În cadrul tuturor specialităților, problemele teoretice sînt studiate în strînsă legătură cu problemele de actualitate, în lumina sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. O mare atenție se acordă îndeosebi problemelor privitoare la încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani și trecerea la învățămîntul de 8 ani, problemelor privind educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, ca și problemelor privitoare la întărirea legăturilor dintre școală și viață. Pentru profesorii de matematică, fizică, chimie, științe naturale se organizează vizite în producție, lucrări practice, discuții cu fruntași și specialiști de înaltă calificare etc.

O atenție deosebită se acordă și problemelor metodice, în scopul dezvoltării măiestriei pedagogice a cadrelor didactice. În seminariile-consultații se discută amănunțit diferite teme de specialitate și se prezintă planuri de lecții, insistîndu-se mai ales asupra problemelor concrete pe care le ridică predarea.

Urmărind să asigure cursurilor din etapa cu frecvență o maximă eficacitate, institutul s-a preocupat îndeaproape de buna lor organizare. Astfel, s-au luat din timp măsuri pentru organizarea unor biblioteci pe specialități, care să cuprindă toate lucrările necesare cursanților. De menționat că în aceste biblioteci se găsesc cele mai noi studii și cercetări de specialitate, înlesnindu-se în acest fel informarea învățătorilor și profesorilor asupra unor probleme importante ale muncii lor.

La buna desfășurare a cursurilor de pregătire contribuie în mare măsură și secțiile regionale de învățămînt și cultură din raza institutului, ca și instituțiile de învățămînt superior și unele școli medii din orașul Iași, care au pus la dispoziția institutului sălile de curs, laboratoarele, căminele și cantinele.

De o deosebită însemnătate pentru buna desfășurare a cursurilor de pregătire este sprijinul pe care-l primește acesta din partea Comitetului Regional P.M.R. Iași. Datorită acestui sprijin s-a putut asigura buna orientare ideologică a întregii munci din cadrul cursurilor.

Ajutîndu-i pe învățători și profesori să se pregătească în vederea examenelor pentru obținerea gradului definitiv și a gradului II, cursurile organizate în vara aceasta de Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice—Iași contribuie într-o măsură însemnată la ridicarea măiestriei lor profesionale, la îmbunătățirea generală a muncii lor.

I. Roman și V. Turliuc

ÎN LEGĂTURĂ STRÎNSĂ CU PRACTICA

La Institutul interregional de perfecționare-Cluj în pregătirea profesorilor înscriși la examenele pentru obținerea gradelor didactice se acordă o deosebită atenție înarmării acestora în vederea realizării unei cît mai strînse legături între școală și viață. Lecțiile și activitățile practice la care participă profesorii de fizică și chimie, de matematică, de științe naturale și geografie au fost pregătite cu multă grijă. Se urmărește, pe de o parte, lămurirea lor asupra unor probleme teoretice din domeniul științelor respective, iar pe de altă parte informarea lor amplă asupra realizărilor industriei și agriculturii noastre, precum și desăvîrșirea pregătirii lor în ceea ce privește munca în laborator, pe terenurile experimentale etc.

Astfel, la fizică s-a prevăzut lecția „Lupta dintre materialism și idealism. Unele probleme ale fizicii moderne", care îi orientează pe profesori asupra rezultatelor obținute în domeniul teoriei relativității și mecanicii cuantice, scoțînd în relief inconsistența interpretărilor idealiste. Asupra unor aspecte noi din domeniul fizicii se opresc și lecțiile privitoare la particule elementare, la energia nucleară, la izotopii radioactivi și la fizica semiconductorilor.

În cadrul lucrărilor de laborator, profesorii de fizică efectuează măsurători radioactive, montează aparate de radio-recepție cu galenă și cu tuburi electronice, studiază proprietățile semiconductorilor.

Pentru profesorii de chimie s-au prevăzut, în fară de lecții, consultații asupra unor probleme mai dificile ale predării. Una dintre aceste consultații, de pildă, are ca temă metodica prepărării sistemului periodic al elementelor. Ea va da profesorilor îndrumările necesare pentru folosirea sistemului periodic al elementelor pe tot parcursul studierii chimiei în școală.

O interesantă și utilă activitate a profesorilor de fizică și chimie, în cadrul cursului o constituie munca lor pentru confecționarea utilajului de laborator. Ei confecționează aparate simple și efectuează unele lucrări la mașini-unelte. Totodată, în laboratorul fotografic al institutului profesorii de fizică se perfecționează în tehnica fotografică.

Și cu profesorii de matematică se dezbat o serie de probleme teoretice. De exemplu, lecția „Formarea concepției materialist-dialectice prin predarea matematicii" tratează o serie de probleme cum sînt conținutul și forma, sau istoricul și logicul în matematică. În mod deosebit se stăruie asupra legăturii dintre teorie și practică în predarea lecțiilor de aritmetică, algebră, geometrie și trigonometrie. Pentru a se veni în ajutorul profesorilor în ceea ce privește predarea analizei matematice la clasa a XI-a, această temă va fi dezbătută pe larg la lecții și seminarii.

Întrucît cunoașterea profundă a legilor biologice de către profesorii de științe naturale este una din cerințele esențiale pentru ca aceștia să le poată forma elevilor lor concepția materialist-dialectică despre lume și să poată scoate în evidență importanța acestor legi în dezvoltarea producției agricole moderne, se țin o serie de lecții și consultații cu teme legate de legile de dezvoltare a naturii vii și principiile biologiei materialiste, cum ar fi: evoluția lumii vegetale, dezvoltarea lumii animale, dezvoltarea sistemului nervos și a comportamentului în seria animală, concepția evoluționistă a lui Darwin, învățătura miciurinistă despre ereditate și variabilitate etc.

Lecții cum sînt „Creșterea animalelor prin metode zootehnice înaintate", „Metode agrotehnice folosite pentru ridicarea producției la principalele plante de cultură" etc. vin direct în ajutorul profesorilor de științe naturale în ceea ce privește îmbunătățirea pregătirii practice a elevilor.

În același scop în seminarii se discută probleme legate de metodica desfășurării lucrărilor practice agricole. De asemenea, profesorii execută lucrări privitoare la principalele însușiri ale solului, la pomicultură, legumicultură etc.

Cu prilejul excursiilor planificate în cadrul cursului, profesorii de științe naturale se vor deplasa la Turda, unde vor vizita Stațiunea experimentală pentru cultura porumbului.

Și cursul urmat de profesorii de geografie are, printre principalele sale obiective, înarmarea profesorilor în vederea unei legături strînse a lecțiilor cu viața. Astfel, ei ascultă lecții despre raionarea fizico-geografică a R.P.R. și despre dezvoltarea industriei și agriculturii noastre. Tot în cadrul cursului ei au vizitat stațiunea meteorologică din Someșeni, unde au cercetat cu mult interes aparatura și au urmărit procesul întocmirii hărților sinoptice.

Deosebitul interes cu care participă cursanții la lecții și seminarii, ca și la lucrările practice, este o chezășie că munca lor la curs se va încheia cu succes, asigurîndu-le o temeinică pregătire pentru examene.

T. Necșa

Cadre didactice care participă la cursul organizat de I.I.P.C.D.-București, efectuînd experiențe în laboratorul de chimie

Din munca de cercetare a Institutului de științe pedagogice

În fixarea tematicii și în alcătuirea planului pe 1961 și a planului de perspectivă, Institutul de științe pedagogice a ținut seama, în primul rînd, de sarcinile ce-i revin din documentele Congresului al III-lea al P.M.R. privind problemele școlii și pedagogiei românești în actuala etapă de trecere la desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră.

În acest sens munca de cercetare științifică a institutului se axează, în principal, în jurul a trei grupe mari de probleme la care lucrează cercetătorii științifici din secțiile institutului. Astfel, în cadrul secției „Teoria și istoria pedagogiei" se acordă o mare atenție cercetării problemelor privitoare la educarea atitudinii comuniste față de muncă în condițiile instruirii practice a elevilor în producție. Au fost luate în cercetare și probleme privind educația elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, formarea concepției științifice despre lume, educația estetică, colaborarea dintre școală și familie etc. Lucrătorii institutului au elaborat o programă a muncii educative, programă care se va experimenta în școli în anul următor. Au fost date spre tipărire lucrări privind munca dirigintelui și a instructorului de pionieri.

Ținînd seama de directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la trecerea treptată la învățămîntul de 8 ani, se cercetează problemele privind conținutul și organizarea învățămîntului în școala de 8 ani, precum și pregătirea cadrelor necesare acestei școli. În general, tematica cercetărilor efectuate în secție cu privire la munca educativă are în vedere condițiile școlii de 8 ani. De asemenea, se cercetează o serie de probleme ale muncii educative în școlile serale și în internatele școlare.

O preocupare importantă a institutului o constituie grupul de probleme privind îmbinarea învățămîntului cu munca productivă, atît în cadrul școlii de cultură generală cît și în cadrul școlii profesionale, probleme la care lucrează cercetătorii secției „Legarea școlii de viață". Principalele cercetări care se desfășoară în prezent au în vedere instruirea practică a elevilor în producție. Întrucît sistemul instruirii practice în producție (cu o zi pe săptămînă) este în curs de generalizare în școlile medii de cultură generală, institutul a organizat o cercetare în legătură cu metodica instruirii în producție, cu formarea deprinderilor practice, educarea intereselor profesionale etc. pentru a veni în ajutorul profesorilor de lucrări practice, de cultură generală și cultură tehnică. Cercetarea a fost organizată la școala medie „Aurel Vlaicu" din Capitală și la școala medie „Ady-Șincai" din Cluj precum și la unele școli din orașele Sibiu, Brașov și Iași, la clasele a IX-a, urmărindu-se specialități diferite: mașini-unelte, mecanică-auto, electrotehnică, metalurgie, textile, pielărie etc. Verificîndu-se experimental unele forme de instruire practică și folosindu-se concomitent și alte metode de cercetare — ca observația, convorbirile, anchetele ș. a. — s-au și putut formula anumite concluzii preliminare cu caracter metodic.

Totodată, institutul studiază la școala medie „Aurel Vlaicu" din Capitală și școala medie „Em. Racoviță" din Cluj conținutul instruirii practice în producție și posibilitatea însușirii unei pregătiri practice mai temeinice, care poate merge pînă la calificarea profesională. În această cercetare s-au folosit planuri de învățămînt experimentale, cu un număr mai mare de ore de instruire în producție.

Institutul s-a preocupat și de instruirea practică a elevilor din școlile sătești, organizînd o cercetare în legătură cu formarea deprinderilor de muncă practică la elevii din clasele V—VI (școala medie din Bolintinul din Vale). Ținîndu-se seama de nevoia de a pregăti cadre pentru agricultură, cercetarea aceasta va fi extinsă în viitor și la clasele medii.

Pe aceeași linie se înscriu cercetările în legătură cu elaborarea unor îndrumătoare metodice privind instruirea practică în producție a elevilor din școlile profesionale din sectorul metalurgic, din industria ușoară și sectorul agricol.

Un al treilea grup de probleme, la care lucrează cercetătorii secției „Metode de predare", este legat de elaborarea unor materiale care să vină în sprijinul școlii și al cadrelor didactice atît pe linia asigurării conținutului științific al lecției, a dezvoltării măiestriei pedagogice a profesorilor, cît și a asigurării însușirii conștiente și active a cunoștințelor de către elevi. Se lucrează la metodici pentru predarea diferitelor materii de învățămînt: limba română (gramatică, compunere, lectură literară, literatură română), istorie (Istoria R.P.R., antică, medievală, modernă și contemporană), geografia (fizică, economică), științele naturale (zoologia, botanica, anatomia și fiziologia, geologia, bazele darwinismului), fizica și chimia, matematica (geometria analitică, analiză), precum și științele sociale (economia politică și socialismul științific). De asemenea, se lucrează la elaborarea unei metodici pentru școlile și secțiile serale, pentru a se veni în sprijinul cadrelor didactice în instruirea și educarea muncitorilor-elevi. La elaborarea acestei metodici colaborează și lucrători ai Institutului de psihologie ai I.P.C.D. și ai Institutului de igienă, colaborarea fiind coordonată de către Consiliul superior al școlilor.

Rezultatele cercetărilor de perspectivă sînt valorificate pe parcurs sub forma unor articole și studii publicate în „Revista de pedagogie", a unor comunicări la sesiunile științifice ale Institutului ca și sub alte forme.

Răspunzînd chemării partidului de a ridica necontenit calitatea muncii, Institutul de științe pedagogice depune toate eforturile pentru a elabora lucrări de înaltă ținută științifică, prin continua perfecționare a metodelor de cercetare și realizarea unei cît mai strînse legături cu viața școlii.

Conf. univ. A. Chircev
director adjunct al I.S.P.

În perioada campaniei de seceriş mulţi pionieri au venit bucuroşi, alături de părinţii lor, pe cîmp.

SĂ DEZVOLTĂM MUNCA EXPERIMENTALĂ
ÎN ŞCOLILE SĂTEŞTI

I. V. Miciurin, care atribuia o importanţă deosebită muncii experimentale în domeniul agrobiologiei, pledînd pentru transformarea acesteia într-o mişcare de masă, arăta cu peste două decenii în urmă, la un congres al colhoznicilor fruntaşi, că orice experimentator poate fi socotit un transformator al naturii.

Bineînţeles, omul nou, stăpînul şi transformatorul naturii, trebuie educat şi pregătit în acest sens încă din şcoală. Bine organizată, munca experimentală la ştiinţe naturale îi introduce pe şcolari în miezul problemelor agriculturii locale, oferă un bun prilej de realizare a unei legături strînse între şcoală şi viaţă. Experienţele încredinţate elevilor stimulează interesul acestora pentru munca în agricultură, îi ajută să-şi fixeze, să-şi adîncească şi să-şi îmbogăţească cunoştinţele teoretice, contribuie la formarea şi dezvoltarea deprinderilor lor de activitate independentă. Faptul că elevii primesc o sarcină bine precizată, pe care trebuie s-o rezolve pînă la capăt, are o influenţă pozitivă asupra formării unor trăsături de caracter proprii omului societăţii socialiste, ca spiritul de răspundere şi atitudinea creatoare faţă de muncă, răbdarea, disciplina etc.

Experimentele fac parte integrantă din pregătirea ce se dă elevilor în cadrul lecţiilor de cunoştinţe agricole şi prin lucrările de practică agricolă. De aceea în stabilirea tematicii acestor experienţe trebuie să se ţină seama de conţinutul programelor şcolare pentru obiectul cunoştinţe agricole şi lucrări practice. În acelaşi timp, e bine ca profesorul să orienteze experienţele spre domenii care au o importanţă deosebită pentru dezvoltarea agriculturii locale.

Pentru a se asigura eficienţa acestor activităţi este indicat ca experienţele să se facă pe un număr restrîns de culturi. Acestea trebuie să fie însă culturile cele mai reprezentative pentru regiunea respectivă şi care pot contribui în cea mai mare măsură la îmbogăţirea cunoştinţelor şi deprinderilor elevilor. Din grupa plantelor de cîmp se recomandă pentru activităţile experimentale, bunăoară, grîul, porumbul, sfecla de zahăr, cartoful şi floarea soarelui, cu care se pot efectua variate şi interesante experienţe. Lucrările experimentale efectuate la Staţiunea republicană a tinerilor naturalişti din Timişoara sau pe lotul agricol al Şcolii de 7 ani din comuna Şelimbăr, raionul Sibiu, de exemplu, în cadrul cărora elevii au încercat diferite soiuri de grîu, cartof şi sfeclă de zahăr au dus la concluzii deosebit de utile privind alegerea celor mai potrivite soiuri de plante pentru condiţiile pedoclimatice locale. În multe şcoli, ca o aplicare în practică a cunoştinţelor despre metodele de însămînţare, s-au făcut experienţe pentru stabilirea distanţelor optime de semănat, care să permită folosirea raţională de către plante a suprafeţelor de hrănire. Cunoscînd particularităţile biologice ale porumbului, precum şi importanţa economică deosebită a acestei culturi, unele şcoli au organizat loturi experimentale pentru obţinerea unor seminţe hibride de porumb de înaltă productivitate. De asemenea, s-au organizat loturi de porumb irigat. Elevii au efectuat cu interes lucrări menite să evidenţieze cele mai bune metode de cultivare a porumbului sau a porumbului în amestec cu leguminoase pentru siloz, de cultură dublă a porumbului şi a altor culturi furajere.

În cadrul experienţelor cu plantele de cîmp precum şi cu alte culturi se pot include şi cele privind stabilirea celor mai potrivite doze de îngrăşăminte organice, minerale şi bacteriene, precum şi a termenelor optime de administrare a îngrăşămintelor. Sînt deosebit de accesibile elevilor experienţele privind folosirea îngrăşămintelor locale — composturi, îngrăşăminte verzi, cenuşă etc. Şcoala medie din Bolintinul din Vale, regiunea Bucureşti, de pildă, a experimentat în acest an şcolar prin culturi comparative influenţa diferitelor doze de îngrăşăminte chimice asupra recoltei de floarea soarelui, cartof, soia, vinete, ardei, pătlăgele roşii etc.

În practica şcolilor noastre s-au obţinut rezultate foarte bune în ceea ce priveşte producerea răsadurilor şi cultivarea legumelor. Se poate aminti în această privinţă activitatea Şcolii medii din Bolintinul din Vale care, datorită faptului că a organizat cu grijă răsadniţele, a obţinut foarte bune răsaduri de roşii, ardei, vinete etc. În vederea plantării acestor răsaduri, terenul şcolii a fost amenajat pentru irigare. Experienţele efectuate au oferit elevilor posibilitatea să-şi formeze anumite deprinderi de muncă în agricultură şi să se convingă că plantele se dezvoltă mai bine şi dau roade mai bogate în condiţii favorabile de cultură.

O contribuţie însemnată pot aduce şcolile la dezvoltarea pomiculturii. Elevii îndrăgesc mult asemenea activităţi cum sînt creşterea puieţilor în pepinieră sau plantarea şi îngrijirea pomilor. Este lăudabilă, de exemplu, preocuparea ce se manifestă de cîţiva ani la Şcoala de 7 ani din comuna Titeşti, raionul Piteşti, pentru extinderea livezilor şi îmbunătăţirea proporţiei între diferite soiuri de pomi fructiferi din comună. Elevii acestei şcoli îngrijesc în pepiniera şcolii mai ales puieţi de meri şi peri, plantîndu-i apoi pe terenurile întovărăşirii agricole din localitate şi pe liziera comunei şi contribuind la limitarea culturii prunului în această regiune.

La Şcoala elementară din comuna Titeşti s-au experimentat şi o serie de substanţe chimice în combaterea bolilor şi a dăunătorilor vegetali şi animali ai plantelor agricole. Rezultatele obţinute pe terenul şcolii în ceea ce priveşte plivitul chimic au ajutat la convingerea ţăranilor muncitori din comună de eficienţa folosirii acestei metode avansate. Asemenea activităţi trebuie încurajate şi dezvoltate în toate şcolile în lumina precizărilor făcute de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie-1 iulie a.c. în ce priveşte dezvoltarea pomiculturii în ţara noastră.

Munca experimentală a elevilor nu trebuie să se reducă numai la producţia vegetală; ea poate cuprinde şi unele laturi ale producţiei animale. Şcolarii pot efectua, bunăoară, experienţe privind stabilirea compoziţiei nutreţului din raţia zilnică a animalelor, precum şi stabilirea raportului optim dintre nutreţurile suculente şi cele concentrate din această raţie. Se poate experimenta de asemenea modul de folosire a reziduurilor industriale şi a sărurilor minerale în hrana animalelor, bineînţeles în acele regiuni în care există posibilităţi de această natură.

În regiunile în care cultura cartofului şi a sfeclei de zahăr predomină este foarte util ca şcolarii să facă experienţe privind felul cum pot fi folosite ele în hrana animalelor.

Conform sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie-1 iulie a.c., trebuie acordată o deosebită atenţie creşterii albinelor şi a viermilor de mătase. Este necesar ca această activitate, desfăşurată pînă acum în mod sporadic în şcolile noastre, să fie mult extinsă şi îmbunătăţită. Poate servi ca exemplu bun, în ce priveşte îngrijirea albinelor, munca pedagogilor de la Şcoala de 7 ani din comuna Crişan, raionul Tulcea. Constatînd că printre plantele din Deltă există şi unele melifere care oferă condiţii bune pentru creşterea albinelor, colectivul pedagogic al acestei şcoli s-a orientat spre folosirea acestor resurse pentru organizarea unui sector apicol sub îngrijirea elevilor.

★

Pentru extinderea activităţii experimentale a elevilor în domeniul producţiei agricole este necesară pe viitor, fără îndoială, o colaborare mai strînsă între şcolile din mediul sătesc şi unităţile agricole socialiste. Această colaborare va asigura şcolilor posibilitatea de a efectua lucrări la un înalt nivel agrotehnic. Experienţa acumulată de şcolile din regiunea Dobrogea care lucrează pe terenuri de 1—3 hectare repartizate de gospodăriile agricole colective şi sub patronajul acestora arată că ajutorul oferit de gospodăriile agricole colective asigură şcolilor materialul săditor, îngrăşămintele şi mijloacele mecanizate pentru efectuarea principalelor lucrări.

Credem că ar fi bine venită şi participarea elevilor la lucrările experimentale organizate pe loturile caselor-laborator, precum şi stimularea mai atentă a muncii experimentale a micilor grădinari în cadrul concursurilor pentru cele mai bune loturi şcolare.

Într-o serie de regiuni din Uniunea Sovietică s-au constituit, pe lîngă secţiile de învăţămînt, comisii care conduc din punct de vedere ştiinţific activitatea experimentală a elevilor, antrenînd în această muncă oameni de ştiinţă, agronomi, zootehnişti, specialişti din sovhozuri şi colhozuri, precum şi cadre didactice cu experienţă. Şi în ţara noastră s-au făcut primii paşi spre o asemenea colaborare. Astfel, specialiştii de la I.C.A.R.-Bucureşti au primit din partea Ministerului Agriculturii sarcina de a sprijini munca experimentală a cercului tinerilor naturalişti de la Palatul pionierilor, precum şi a elevilor din şcolile înzestrate cu teren agricol. De asemenea, elevii Şcolii de 7 ani din comuna Basarabi, regiunea Dobrogea, efectuează lucrări chiar pe terenul Institutului horti-viticol din localitate, sub îndrumarea colaboratorilor acestuia.

Experienţa arată că activităţile experimentale sporesc considerabil interesul copiilor pentru cercetare, pentru munca în agricultură, pregătind viitori colectivişti preocupaţi de găsirea celor mai bune metode de cultivare a pămîntului. De aceea, munca experimentală trebuie necontenit încurajată în toate şcolile noastre.

Ecat. Csengeri
Valentina Vişan

Ştiri

Alături de ţăranii muncitori

Cadrele didactice din comuna Cătina, raionul Gherla, se află permanent, în această perioadă de vîrf a muncilor agricole, alături de ţăranii muncitori.

Căminul cultural din comună, la activitatea căruia participă activ şi învăţătorii şi profesorii, organizează numeroase manifestări destinate ţăranilor muncitori: conferinţe, şezători literare, recenzii de cărţi pe teme legate mai ales de întreţinerea culturilor, recoltare etc. Cercurile de citit s-au mutat la „locul de producţie", la arii, la secerat, la prăşit.

Brigada artistică de agitaţie — alcătuită din săteni şi cadre didactice — fruntaşă a celui de al VI-lea concurs al formaţiilor artistice de amatori — a pregătit două noi programe intitulate „La seceriş" şi „La treierat". Brigada a susţinut cu aceste programe 15 spectacole, toate la locul de muncă al colectiviştilor.

Prof. IOSIF ARDELEANU
comuna Cătina, raionul Gherla

Pentru păstrarea patrimoniului forestier

Elevii Şcolii de 7 ani din comuna Burlaş, raionul Răcari, îşi aduc contribuţia la combaterea dăunătorilor pădurii. Munca patriotică a elevilor şcolii ajută astfel la păstrarea patrimoniului forestier, venind în sprijinul activităţii desfăşurate de ţăranii muncitori.

Bogată activitate cultural-artistică

Cadrele didactice din comuna Zlatna, raionul Alba, desfăşoară o rodnică activitate cultural-artistică. Ele ţin conferinţe, organizează recenzii şi seri literare cu teme legate de muncile agricole din această perioadă.

De asemenea, învăţătorii şi profesorii activează în cadrul diferitelor formaţii de amatori ale sindicatului comunal. Cu ajutorul lor echipa de teatru a pregătit numeroase piese cu care se deplasează şi în alte comune ale raionului.

Inv. V. PALEA

Lucrări efectuate în livadă de elevii şcolii medii din Bolintinul din Vale

Participanți activi
la viața culturală a satului

În Maramureș, aproape 100.000 de analfabeți au învățat carte în anii puterii populare. Pînă în cel din urmă cătun s-au construit școli ; 312 săli de învățămînt s-au inaugurat numai în perioada 1957 – 1960. Din cele 16 școli medii, 5 își desfășoară activitatea la sate. Numărul cadrelor didactice din regiune se apropie de 5.000. Ca niște simbolice cetățui ale culturii apar astăzi impunătoarele clădiri destinate învățămîntului în localități care în trecut erau vitregite de orice fărîmă de cultură ; Turț (Oaș), Giulești (Sighet), Cavnic etc.

Aceasta este în satele maramureșene o realitate nouă, cu influență însemnată asupra vieții culturale. Căci educarea tinerelor generații contribuie la ridicarea generală a satelor iar numărul crescînd de profesori și învățători sporește mult posibilitățile muncii cultural-educative desfășurate prin căminele culturale, în rîndurile adulților.

Marea majoritate a cadrelor didactice din regiune se preocupă cu drag de sprijinirea țărănimii muncitoare în îndeplinirea sarcinilor care-i revin. O deosebită atenție acordă în ultimul timp învățătorii și profesorii mai ales problemelor de producție a căror însemnătate a fost subliniată în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din 30 iunie—1 iulie a C.C. al P.M.R.

La căminele culturale

Experiența existentă în regiune demonstrează că se obțin rezultate însemnate acolo unde cadrele didactice ale satului acordă un sprijin activ căminului cultural, pentru ca acesta să desfășoare o activitate permanentă și multilaterală, subordonată dezvoltării agriculturii pe calea socialismului, instruirii colectiviștilor asupra sarcinilor trasate agriculturii noastre în documentele de partid și de stat.

În comuna Ardud din raionul Satu Mare, bunăoară, unde ființează o puternică gospodărie colectivă, a avut loc nu de mult o seară tematică intitulată : „Cu fața spre viitorul gospodăriei colective". Cum este și firesc, conținutul acestei manifestări a fost determinat de rezultatele obținute pînă acum de gospodărie, ca și de obiectivele de viitor în dezvoltarea principalelor ei ramuri de producție. Cadrele didactice au fost și de data aceasta, ca întotdeauna, alături de consătenii lor. Unii învățători și profesori au susținut o parte din program (pregătirea și punerea în scenă a programului brigăzii artistice de agitație, prezentarea cărții „Să cunoaștem solul pe care-l lucrăm" și a filmului „Prășitul mecanic"). Pe de altă parte, însăși pregătirea serii tematice, ca formă de activitate complexă, folosită pentru întîia oară la acest cămin cultural, a fost efectuată cu participarea activă a cadrelor didactice.

Și în comuna Ariniș, raionul Cehul Silvaniei, unde de asemenea cadrele didactice participă intens, de cîtva timp încoace, la activitatea căminului cultural, munca acestuia — „cea de a doua școală a satului", cum îi spun localnicii — este strîns legată de problemele producției agricole. Trebuie spus că, pînă nu de mult, gospodăria colectivă din Ariniș obținea rezultate inferioare altor unități agricole socialiste din raion. În prezent ea este una din gospodăriile colective fruntașe ale raionului și la aceasta au contribuit — în cadrul întregii munci politice și organizatorice condusă de comitetul comunal de partid — și manifestările organizate de cămin. Printre acestea se numără serile tematice despre „Căile sporirii fondului de bază în G.A.C.", jurnalele vorbite despre metodele agrotehnice înaintate, concursurile „Cine știe, răspunde", avînd ca scop popularizarea indicațiilor date de partid pentru creșterea producției agricole etc. Toate aceste forme variate, utilizate aproape zi de zi, chiar și în perioada actuală de intense lucrări agricole, nu pot fi despărțite de contribuția cadrelor didactice din comună, care colaborează cu specialiștii în agricultură în organizarea unor acțiuni cu un conținut bogat, legat strîns de problemele de producție.

În sprijinul noilor gospodării agricole colective

O însemnată preocupare a cadrelor didactice din Maramureș pe linia muncii cultural-obștești este aceea de a sprijini dezvoltarea și întărirea gospodăriilor colective nou înființate. În această privință, școala și căminul din comuna Porumbești, raionul Satu Mare, lucrează împreună, cu bune rezultate. Directorul școlii, tov. Andrei Mako, se preocupă îndeaproape de coordonarea eforturilor profesorilor și învățătorilor din comună, astfel încît inițiativa și priceperea lor să fie folosite cu optime rezultate pentru o intensă activitate culturală. Așa, de pildă, cînd colectiviștii din Porumbești se duc să viziteze o gospodărie colectivă mai veche, cu mai multă experiență și realizări (ca de pildă aceea din Păulești) învățătorii și profesorii — conferențiari ai căminului sau creatori ai programelor prezentate de brigada artistică — îi însoțesc pe colectiviști, organizînd discuții la fața locului despre cele văzute și documentîndu-se ei înșiși totodată pentru ca, întorși în comună, să organizeze acțiuni culturale menite să înfățișeze posibilitățile de a aplica și la colectiva din Porumbești experiența fruntașilor. La întoarcerea de la Păulești, colectivul de conferențiari a inițiat un ciclu de expuneri, susținut în cea mai mare parte de cadre didactice, pe teme privind importanța soiurilor de înaltă productivitate în cultura cerealelor, avantajele creșterii vacilor cu lapte din rasele specifice Maramureșului, retribuția colectiviștilor după rezultatele obținute și însemnătatea ei pentru calitatea lucrărilor agricole etc.

Tot aici există o interesantă experiență în ceea ce privește folosirea tradiționalei sărbători a recoltei pentru organizarea unor manifestări de masă în aer liber, în scopul popularizării pe scară largă a realizărilor din producția agricolă locală, a metodelor înaintate de muncă.

Pentru răspîndirea cunoștințelor științifice

O altă preocupare de seamă a cadrelor didactice din Maramureș este aceea de a contribui la răspîndirea cunoștințelor științifice într-o regiune care în trecut a fost deosebit de înapoiată. Și pe acest tărîm se pot număra multe inițiative bune. Nu de mult la Turț, în raionul Oaș, 15 cadre didactice și alți intelectuali ai comunei, avînd cu ei globul pămîntesc, un microscop și alte piese de laborator, planșe, mulaje, reviste și broșuri, au poposit prin casele oamenilor și la cooperativă, organizînd lecturi în grup și convorbiri pe teme științifice de actualitate. Sătenii i-au primit cu interes și bucurie. Interesant este și faptul că numeroasele întrebări puse de țăranii muncitori în legătură cu diferitele fenomene ale naturii au sugerat teme pentru manifestările cultural-științifice ce urmează a fi organizate la cămin.

Tot în raionul Oaș, la Bixad, un grup de intelectuali, printre care directorul școlii, tov. N. Strîmbeanu și profesorul Dumitru Marghita au urcat pînă la cabana muncitorilor forestieri de la Valea Seacă, aducînd cu ei expoziția volantă „Structura universului" și o serie de broșuri de popularizare a științei. Nu a fost nevoie de mai mult de o jumătate de oră pentru ca expoziția să fie instalată în aer liber, pe pereții cabanei ; acolo s-a făcut și prezentarea ei, în fața muncitorilor forestieri care au întîmpinat cu bucurie inițiativa activiștilor culturali din Bixad.

Manifestările amintite aici învederează, între altele, posibilitățile mari de care dispune munca de popularizare a științei la sate, prin folosirea materialului didactic-intuitiv existent în școli.

Unele lipsuri care trebuie înlăturate

Prin colaborarea strînsă a școlilor cu căminele culturale se explică în mare măsură reușita acțiunilor obștești ale cadrelor didactice. După cum prin lipsa acestei colaborări se explică și slăbiciunile și neajunsurile existente în activitatea culturală a unor comune din regiunea Maramureș. În comuna Asnaj (Cehul Silvaniei), de pildă, directoarea căminului cultural trebuie să-și ducă munca mai mult singură, cu toate că din consiliul de conducere și din colectivul căminului cultural fac parte — formal — numeroase cadre didactice. Directorul școlii, tov. Gh. Pop, nu se preocupă nici măcar de evidența muncii culturale a cadrelor didactice, darmite să le stimuleze inițiativa, să le valorifice experiența pentru ca și la Asnaj să se desfășoare o intensă activitate la cămin ! Și în alte comune din regiune contribuția cadrelor didactice la activitatea culturală este încă sub posibilitățile numerice și calitative locale.

Se cere din partea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare ca, dînd însemnătatea cuvenită activității culturale, să activizeze toate cadrele didactice de la sate în cadrul colectivelor de muncă ale căminelor culturale. Un rol de seamă revine comitetelor sindicatelor comunale, care pot iniția în grupele sindicale din școli analize privind contribuția cadrelor didactice la viața culturală a satului.

★

Convinși de faptul că în toate satele activitatea culturală trebuie să joace un rol activ în ducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de partid în vederea dezvoltării agriculturii noastre pe calea socialismului, învățătorii și profesorii din Maramureș sînt chemați să-și desfășoare astfel această activitate încît țăranii muncitori să-i socotească participanți direcți la realizarea succeselor lor.

T. Gheorghiu

La aria G.A.C. „9 Mai" din Brănești s-au adus cărți noi. În pauza de prînz, colectiviștii le răsfoiesc cu interes

La arie

Așezate la 2—3 km una de alta, cele trei arii ale colectivei „23 August" din Pribești, raionul Vaslui, reflectă în bună măsură capacitatea agricolă cerealieră a acestei mari și fruntașe gospodării. Din cele aproape 1000 de ha arabile ale colectivei, 382 ha sînt cultivate cu grîu.

Strecurîndu-mă pe lîngă muntele de paie de grîu, poreclit de colectiviști „blocul turn", am ajuns în spatele batozei, acolo unde oamenii, în răstimpul unei pauze, se strînseseră în jurul unui tînăr. Văzîndu-mă, tînărul — care nu era altul decît directorul școlii elementare din colectivă (tot satul e colectivizat) — le-a spus oamenilor :

— Ia stați olecuță ici, să videm ce-i !

Colectiviștii au stat, iar la salutul meu răspunsul a venit vesel. Am făcut cunoștință: individual — cu directorul Alexandrache Gheorghe și în colectiv — cu colectiviștii.

— Ei, cum merge treaba, oameni buni ?

— Apoi, acuma ne odihnim o țîră. Stăm de vorbă cu tovarășul director.

— Numai că azi nu ni-o mai adus acordeonul ! adăugă cineva.

— Încalte ni-o zis cîteva din gură, mămulici doamne ! veni completarea.

Probabil că acest „mămulici doamne" este un fel de superlativ absolut. M-am încredințat ceva mai tîrziu de acest lucru atunci cînd i-am auzit pe colectiviști spunînd : „avem o recoltă, mămulici doamne! sau „O dat o ploaie, mămulici doamne".

Între timp s-a apropiat de noi un tînăr înalt, blond și după cum se pare tot atît de apropiat sătenilor ca și directorul : învățătorul Cezar Coman. Porni și dînsul să stea de vorbă cu ei.

Am primit de la oamenii școlii din Pribești cîteva informații despre felul cum au organizat munca culturală la arie. Am aflat astfel că au amenajat un panou al presei, unde se afișează „Scînteia" pe care oamenii o citesc într-un suflet. Uneori careva dintre ei citește ziarul cu glas tare. S-a organizat chiar și o mică bibliotecă. Aceasta cuprinde și broșuri agrotehnice ca și cîteva volume de beletristică : „Moromeții" de Marin Preda, „Pămînt desțelenit" de Șolohov, schițe de Caragiale, versuri de Eminescu, Coșbuc, Alecsandri.

Tovarășul Alexandrache mi-a atras atenția :

— La arie, tovarășe reporter, mai sînt și unele lucruri pe care nu le poți vedea în momentul de față : avem o brigadă artistică de agitație, care recită o serie de cuplete despre munca la arie și în gospodărie, laudă unde este cazul, dar și critică. Duminică, pe scena pe care ați văzut-o la sediul gospodăriei, brigada care în cursul săptămînii se împarte la cele 3 arii se reunește și dă un program cu toți cei 20 de oameni ai săi.

— Și... cine scrie cupletele, cine conduce brigada artistică ?

Directorul se uită, vinovat parcă, în pămînt și răspunde:

— Noi...

— Care „noi" ? intervine tov. Coman. Directorul e sufletul activității noastre culturale, tovarășe reporter. Datorită priceperii lui și elanului colectiviștilor, brigada noastră artistică a ajuns să dea spectacole și prin împrejurimi. De exemplu, în tîrg la Codălești !

Ca pentru a curma situația, care i se pare puțin penibilă pentru el, tov. Alexandrache se grăbește să spună :

— Să nu uităm lipsurile. Munca culturală are mai multe sectoare. Uneori, eu personal mai scap din vedere cîte un sector, dar...

— Dar ?

— Mi-a venit o idee. Chiar de mîine vom înființa un buletin al ariilor, care să informeze, în același timp, toate ariile colectivei despre întreaga lor activitate.

Ideea directorului mi s-a părut foarte potrivită.

Și, pentru că munca reîncepuse, l-am îmbrățișat cu privirea pe oameni, am strîns mîinile celor doi învățători și m-am întors, neobservat, pe lîngă „blocul turn". Avea, într-adevăr, o înălțime de pe care puteai vedea departe belșugul muncii laolaltă.

G. Scripcă

În vacanță

Organizarea excursiilor — o tradiție

La Școala de 7 ani din Loman, raionul Sebeș, organizarea excursiilor școlare a devenit o adevărată tradiție.

Cu fiecare excursie cadrele didactice se conving tot mai mult de înrîuririle pozitive ale acestui minunat mijloc de instruire și educare. Orizontul de cunoștințe ale elevilor se lărgește, crește spiritul lor de observație. Contactul nemijlocit cu viața, cu producția, cu oamenii, cu peisajul le lasă impresii puternice, le fixează mai bine cunoștințele dobîndite, le dezvoltă simțul artistic. În excursie copiii devin mai prietenoși, sentimentul lor de tovărășie se adîncește. Cunoașterea frumuseților patriei, a monumentelor istorice, a marilor construcții ale socialismului face să se dezvolte și să se întărească dragostea elevilor față de patria socialistă, recunoștința lor față de cei ce au luptat și s-au jertfit pentru fericirea poporului, respectul și admirația lor pentru făuritorii bunurilor materiale și spirituale.

Înțelegînd rolul însemnat al excursiilor, conducerea școlii de 7 ani din Loman le organizează în mod sistematic, după un plan bine chibzuit, în așa fel încît la capătul anilor petrecuți în școală copiii să fi vizitat cele mai importante și mai frumoase centre din țară. În zilele de sărbătoare sau în vacanțele de iarnă sau primăvară se organizează excursii de scurtă durată pentru cunoașterea raionului și a regiunii. Cu astfel de prilejuri elevii vizitează o serie de obiective economice ale raionului, ca de pildă fabrica de hîrtie „1 Mai" din Petrești, fabrica de tricotaje „Sebeșul", gospodăria agricolă colectivă din Apoldul de Sus etc. Dincolo de hotarul raionului, unul din obiectivele principale pe care le vizitează elevii din Loman în excursiile lor de scurtă durată este Cetatea de foc — Hunedoara. Nici Alba Iulia, bogată în monumente istorice, nici Valea Jiului, mărturie vie a unui trecut zbuciumat și a unui prezent luminos, nici locurile pitorești ale Hațegului nu sînt uitate.

La finele anului se organizează excursii cu itinerarii mai lungi. Rutele acestor excursii sînt stabilite și planificate pe o perioadă de patru ani.

Ținta primei excursii a fost Capitala, alegîndu-se ruta Sebeș-Sibiu - Brașov - Sinaia - Cîmpina - București cu întoarcere pe Valea Oltului, cu scopul de a admira și frumusețile neasemuite ale acestei regiuni. În cadrul excursiei drumeții au poposit ceva mai mult la Brașov, unde au vizitat uzinele „Tractorul", Biserica Neagră și muzeul regional. Călătorind pe Valea Prahovei elevii au zăbovit la Castelul Peleș din Sinaia, mărturie a vieții pline de huzur duse de cei ce exploatau crunt poporul. În drumul lor, elevii au vizitat apoi sonde, rafinării. Oprindu-se la Doftana, ei au adus un omagiu celor care s-au sacrificat luptînd pentru viața plină de bucurii de azi.

La București, primul obiectiv vizitat au fost uzinele „Griviția Roșie". Cele aflate aici despre lupta eroică a ceferiștilor au fost parcă o continuare a celor ascultate și văzute la Doftana.

Deosebit de instructive au fost și vizitele la Muzeul Antipa, Muzeul Satului, Muzeul de Artă din Palatul Republicii, Palatul pionierilor, Casa Scînteii, Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", Aeroportul Băneasa etc.

Din programul excursiei nu au fost omise nici activități care să contribuie la destinderea elevilor. Cîntecele, jocurile, plimbările nu au lipsit. Neuitate vor rămîne și clipele petrecute în parcul de distracții, la Tîrgul Moșilor, plimbările în cartierele noi ale Capitalei.

Impresiile culese de elevi au fost deosebit de bogate. Ele își vor dovedi efectul nu numai în fixarea cunoștințelor căpătate înainte, dar și în înțelegerea mai profundă a cunoștințelor ce vor fi acumulate în viitor.

Copiii au și început să se gîndească la excursiile pe care le vor face la anul și în anii următori — excursii ale căror trasee au fost stabilite de la început în planul general: Sebeș-Petroșani prin defileul Bumbești-Livezeni-Craiova-Tr. Severin-Ada Kaleh-Timișoara - Arad - Deva - Sebeș; Sebeș-Turda-Cluj-Vatra Dornei — nordul Moldovei-Iași, cu întoarcere pe la Bicaz; Delta Dunării — Constanța — stațiunile de pe litoral: Eforie, Vasile Roaită, Mangalia.

Pentru a spori eficiența educativă a excursiilor, conducerea școlii le face cunoscut elevilor de la începutul anului școlar planul acestora. Totodată li se anunță și faptul că vor porni la drum numai elevii cei mai merituoși. Aceasta face să crească mult spiritul de emulație, stimulează interesul elevilor pentru îndeplinirea conștiincioasă a îndatoririlor școlare. Cine va pleca? Care clasă va avea numărul cel mai mare de participanți la excursie? — iată întrebări care-i frămîntă pe toți elevii.

Colectivele claselor, avînd în frunte activul de pionieri, muncesc cu mult sîrg pentru a obține rezultate bune la învățătură și disciplină, pentru a fi demne să participe la excursiile școlare. Bucuria zilei de mîine îi antrenează pe elevi la fapte de ispravă. Colectivele se încheagă, se sudează mai puternic, acțiunile lor sînt mai solidare, mai energice, se dezvoltă spiritul tovărășesc de muncă, spiritul critic.

Cu pricepere, cu dăruire, cadrele didactice de la școala din Loman caută să organizeze astfel excursiile încît fiecare obiectiv vizitat să lase urme adînci în sufletul copiilor, să-i facă să descopere lucruri noi, interesante, care să-i emoționeze și să contribuie din plin la educarea lor în spirit comunist.

Prof. Filimon Petru

Pe meleagurile patriei

Împreună cu mulți dintre colegii mei, studenți ai Institutului pedagogic din Baia Mare, am petrecut cîteva săptămîni din această vacanță în cadrul taberei turistice organizate de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Am avut în acest timp prilejul să colindăm meleagurile minunatei noastre patrii, să cunoaștem multe din orașele și satele ei.

Deosebit de interesante au fost vizitele noastre în orașele Timișoara și Arad, ca și cele la Reșița și Hunedoara, unde am admirat puternicele întreprinderi socialiste, blocurile noi, cu sute de apartamente pentru oamenii muncii. Nu vom uita ușor nici vizita în orașul Craiova, la uzinele „Electroputere", după cum ne vor rămîne pentru totdeauna în minte cele văzute la uriașa hidrocentrală de la Bicaz, la Combinatul chimic de la Săvinești, în Iașul care cunoaște o nouă tinerețe, pe litoral și cu deosebire în Capitală.

Pentru toți participanții la excursie, viitori învățători, minunatele zile de drumeție au însemnat nu numai un prilej de încîntare, ci și o bună ocazie de a aduna un bogat material pentru munca de instruire și educare pe care o vor desfășura de îndată ce vor începe activitatea pedagogică.

Din coresopndența trimisă de
IOAN POP
student la Institutul pedagogic de 2 ani Baia Mare

Bun venit în Capitală, copii!

Ne-am obișnuit să întîlnim pe străzile Bucureștiului nenumărate grupuri de oaspeți străini sosiți de peste hotare sau din toate colțurile patriei noastre. Și iată că, de la o vreme, locuitorilor frumoasei și mereu tinerei noastre capitale le-au devenit familiare noi grupuri de turiști — mai tineri, mai veseli și mai zgomotoși decît ceilalți: elevii.

În vacanțele de iarnă și de primăvară, ca și acum, în „vacanța mare", numeroase școli au organizat excursii de mai lungă sau mai scurtă durată. Pe toate itinerariile e figurat și Bucureștiul. Drumul spre inimile bucovinei, spre Dunăre și Delta, spre Valea Prahovei a fost de neconceput fără popasul în București — cel mai important centru industrial și cultural al țării.

O statistică a tuturor elevilor care au vizitat pînă acum Bucureștiul este greu de făcut, dar dacă totuși s-ar face, rezultatul ar fi, desigur, de ordinul zecilor de mii.

Sîmbăta trecută și în următoarele trei zile au sosit în Capitală peste 1500 de elevi din regiunile Banat, Maramureș, Bacău și Suceava. A fost primul grup din seria celor care vor veni în cadrul excursiilor cu tema „Să cunoaștem Capitala", pe care le organizează Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu C. C. al U.T.M. Asaltați de o armată de reporteri, fotoreporteri, radioreporteri și operatori ai cinematografiei și televiziunii, elevii din cele mai îndepărtate regiuni ale țării au făcut cu emoție și curiozitate primii pași în Capitală.

Din noianul de obiective turistice ale Capitalei a fost destul de greu de ales. După un circuit al orașului cu autobuzele, excursioniștii au vizitat Calea Victoriei și Calea Griviței, Piața Palatului R.P.R. și complexele de locuințe de aici, ca și cele de la Vatra Luminoasă, Floreasca, Pieptănari, Muzeul de istorie a P.M.R., Casa Scînteii, parcuri și grădini, Palatul Pionierilor, precum și numeroase întreprinderi.

Zilele petrecute la București au rămas de neuitat. Și atunci cînd, după reînceperea cursurilor, vor fi amintite în lecții locuri ale Capitalei și evenimente desfășurate aici, ele vor fi învățate mai cu drag, ca niște lucruri apropiate. Copiii vor prețui mai mult manualele și cărțile pe care le-au văzut sub tipar la Casa Scînteii, vor reține mai ușor denumirile plantelor și animalelor întîlnite la Grădina Botanică sau la muzeul „Gr. Antipa", vor cerceta cu drag tainele aparatelor de radio, ale motoarelor, ale mașinilor-unelte a căror fabricație a fost urmărită în întreprinderile bucureștene.

Alt grup, la fel de numeros ca și primul, a și sosit. Altele vor continua să sosească mereu pînă la sfîrșitul vacanței.

Fiți bine veniți în Capitala țării, dragi elevi!

AL. I. VLADIMIR

În vacanță

PRIETENIE

De curînd s-a deschis la Costinești tabăra internațională pentru școlari, organizată de Ministerul Învățămîntului și Culturii și de C.C. al U.T.M. Au venit să-și petreacă aci zile de neuitat, alături de copii din țara noastră, copii din Uniunea Sovietică, R.S. Cehoslovacă, R.P. Polonă, R.P. Ungară, R.P. Bulgaria și R.D. Germană.

Colectivul pedagogic al taberei de la Costinești se străduiește să le asigure copiilor o odihnă plăcută, îngrijindu-se ca programele de activitate și recreare să fie cît mai aproape de cerințele și înclinațiile lor.

Timpul petrecut laolaltă acțiunile comune, prietenia strînsă care se leagă între copii vor contribui mult la educarea lor în spiritul internaționalismului proletar.

INSTANTANEE

Situată la poalele Bucșoiței din culmea Stănișoarei, tabăra pentru pionieri și școlari de la Bucșoaia asigură condiții minunate de odihnă și recreare celor peste 1000 de pionieri veniți aici, în fiecare serie, din regiunile Suceava și Iași.

Din programul de activitate spicuim : excursii sub forma drumeției pentru cunoașterea localității în care este situată tabăra și a împrejurimilor ei, adunări cu temă ca de exemplu „Cum va arăta patria noastră în 1965", „Pentru tot ce ai făurit, partid iubit, îți mulțumim", jocuri sportive, spartachiade, concursuri pentru cel mai bun solist și cel mai bun recitator, învățarea de cîntece pionierești și patriotice, focuri de tabără etc.

Este bine că, în cursul excursiilor, colectivul taberei de la Soveja se preocupă să-i învețe pe copii să se orienteze pe teren și pe hartă cu ajutorul busolei. Dar cum se poate realiza acest lucru cînd, la 300 de copii, tabăra posedă o singură busolă ? !

O insuficientă preocupare au manifestat unele cadre didactice din tabăra de la Valea Uzului, regiunea Bacău, pentru a face cunoscute copiilor locurile în care au venit să se odihnească. În această tabără poți întîlni, bunăoară, copii din clasele VI-VII care nu cunosc masivul muntos în care este situată tabăra lor și culmile mai importante străbătute de ei în excursiile efectuate. Ceea ce este și mai grav este faptul că nici unii instructori nu cunosc acest lucru.

Numai în acest an, în bugetele taberelor s-au prevăzut peste 200.000 lei pentru înzestrarea bibliotecilor cu cărți. În felul acesta bibliotecile taberelor sînt mereu aprovizionate cu cărți noi. În afară de aceasta, pentru taberele deschise în localuri de școală, s-a luat măsura ca pionierii și școlarii să aibă la dispoziție bibliotecile școlilor respective, sau biblioteci volante aduse de la reședința de raion.

Nu peste tot însă colectivele de conducere ale taberelor se preocupă de buna deservire a micilor cititori și de completarea bibliotecilor cu lucrări potrivite vîrstei copiilor.

La începutul acestei luni biblioteca taberei din Valea Uzului, de pildă, deși posedă peste 1.000 de volume, continua să fie închisă pe motiv că nu a fost încă preluată de noul magazioner. Totodată aprovizionarea ei cu noutăți s-a făcut foarte defectuos. În pachetele cu cărți cumpărate se aflau lucrări ca : „Opere filozofice" de Herzen, „Opere pedagogice" de Belinski, lucrările filozofice ale lui Aristotel ș. a. — pe care este limpede că nu le poate citi nici un copil. În schimb, printre cărțile cumpărate nu se afla nici un volum apărut în colecția „Biblioteca școlarului" sau alte lucrări de literatură pentru copii !

În taberele de la Piatra Neamț, Bucium ș. a. există o preocupare vie pentru a pregăti cît mai bine programele ce se prezintă în jurul focului de tabără. De obicei, la aceste tabere se organizează în fiecare serie cel puțin cîte un foc la care sînt invitați să participe toți pionierii și școlarii din unitate. Programul este pregătit cu multă grijă, adeseori el cuprinzînd și surprize : un cîntec nou învățat, epigrame, strigături, ghicitori ș.a., ba chiar creații proprii ale unor pionieri și școlari.

Aprinderea focului se face după un întreg ceremonial. Adunați în careu în jurul mănunchiului de vreascuri, după prezentarea raportului, gorniștii și tobosarii dau semnalul aprinderii focului. La sunetul goarnei, cîte unul dintre cei mai buni pionieri din fiecare detașament se îndreaptă în fugă spre centrul careului și aprinde focul. În timp ce flăcările se înalță tot mai sus, pionierii se grupează în jurul focului și gustă cu nesaț programul pregătit cu atîta zel de colectivul taberei.

Focul de tabără se încheie cu antrenarea tuturor participanților la interpretarea unor cîntece patriotice și pionierești, precum și a unor dansuri populare românești : hore, sîrbe, bătute etc.

În oricare tabără ai merge, la munte sau la mare, te întîmpină voioșia, cîntecul și optimismul, oglindă fidelă a vieții fericite pe care o trăiesc copiii noștri. Să folosim din plin tot ce statul ne-a pus la dispoziție pentru a le asigura celor mici o vacanță plină de bucurii !

B. I.

Seniorii de astăzi ai castelului

Pe la 1470, construindu-și castelul, grofu1 Beldy a avut ideea să-și aleagă ca blazon un braț strîngînd între degetele armurii o ramură înfrunzită. Nu era necesar să fii specialist în heraldică pentru a descifra semnificația blazonului: orgoliosul grof voia să spună că ține ca într-o mînă de fier toate pădurile din Țara Birsei. Timp de 500 de ani apoi, succesorii și-au transmis din tată în fiu blazonul și... semnificația lui. În 1945, însă, mîna de fier s-a vestejit. Primăvara acelui an, se știe, n-a prilt blazoanelor. Ultimul grof Beldy s-a pripășit aiurea. In urma sa, pe apa Zizinului și a Tîrlungului au rămas codrii, parcurile, eleșteele, castelul. De cîțiva ani, în fiecare vară poposesc aici mlădițele patriei socialiste, pionierii. Drapelele tricolore înălțate pe cele 10 catarge ale castelelor din ținut dau de știre că „seniorii" — copii între 7 și 14 ani — se află la ei acasă.

Printre oaspeții lunii iulie sînt numeroși copii mici, din clasele I—IV. E drept, jumătate din ei sînt pionieri, dar mulți din aceștia poartă cravata roșie abia de cîteva săptămîni. Sînt pionieri din cea mai tînără promoție, care poartă numele „A 40-a aniversare a partidului".

— Ce sarcină ne putem propune cu acești micuți? — a fost prima întrebare a pedagogilor din tabără în fața careului-liliput.

— Vacanța să fie pentru ei un fel de șezlong — au fost de părere unii. Să se odihnească și să se ingrașe. Înviorare la ora 7 ? Nu... La ora aceasta pămîntul e umezit de rouă. Poate mai spre prînz. Excursii de cunoaștere a împrejurimilor? Vai, copiii sînt mici, iar împrejurimile sînt mari. Mă rog, dacă am avea în inventar, ca la Poiana, teleferice... Spartachiade? Cine răspunde dacă în focul întrecerilor își vor luxa vreo falangă? De ce să ne complicăm? Vedeți ce cuminte joacă bile și pietre pe treptele vilelor? Doi cîte doi... Și ce odihnitor cască — trei cîte trei — întinși pe băncile umbrite? Să nu-i tulburăm: sînt mici... Jocuri? Firește, trebuie să se joace. Dar oare clasicul șotron n-a încîntat atîtea generații de copii? Sau, oare, n-am putea promova la nivelul unității acest „joc al palmelor", destul de stupid, la drept vorbind, dar lipsit de orice risc și pe care copiii îl numesc, nu se știe de ce, „SOS"?. Ce risc există cînd nu fac decît să-și bată reciproc palmele, perechi-perechi, și să scandeze, de pildă: „Anacadema, Aseverumba"!.

Din fericire, acest „SOS" a fost bine interpretat de pedagogii din tabără. Ca orice „SOS", era un apel: „Salvați sufletele noastre... de plictiseală"! Răspunsul au fost programele zilnice: variate, pline de fantezie, aplicate mai ales...

— Știți care e semnul că un program zilnic a fost bine alcătuit? — mă întrebă directorul taberei din Zizin.

— Cred că uralele cu care e întîmpinată anunțarea lui.

— Și asta. Dar mai ales respectarea odihnei obligatorii. Copiii dorm toți după amiază.

— Și mai e unul... Să spună tovarășii medici.

Medicul răspunde bucuros :

— Curba îngrășărilor. La cîntarul de control, după o săptămînă, avem o îngrășare medie de 1 kg. Nu exagerez, dar cred că focul de la deschiderea taberei i-a îngrășat cu jumătate de kilogram.

Medicul intuia cu justețe o nouă cauzalitate. Școlarii mici simt o atracție infinită spre formele vieții pionierești. Și nu e vorba doar de formele cele mai spectaculoase: concursuri, ștafete, carnavaluri, focuri de tabără etc. Iată, o grupă de copilași a fost repartizată la bucătărie. Luptau — spre spaima administratorului — cu mormane de cești și farfurii, curățau mazăre, aduceau gustările... Și seara, cînd sub fluturarea drapelului își primeau „cele mai calde mulțumiri" din partea instructorului superior — ei bine, atunci se îngrășau, orice ar spune medicii.

Careul, totdeauna solemn, e plin de nerăbdare cînd se anunță programul pentru a doua zi. Ar fi de dorit ca partizanii vacanței ca „șezlong" să fie de față cînd de pe buzele instructorului de serviciu se desprind, de pildă, cuvintele:

— Excursie de o zi!

Rumoare? Exclamații aprobative? Aplauze? Nu! Explozie: tumbe, băști azvîrlite în aer, îmbrățișări... apoi copiii izbucnesc în cîntec:

„Peste dealuri și cîmpii,
Hai la drum !
Cu alaiuri de copii,
Zum, zum, zum !".

(E un admirabil cîntec onomatopeic compus de Sergiu Sarkizov pe versuri de Vlaicu Bîrna, publicat într-un binevenit dar firav supliment al revistei „Cravata Roșie" — Cărticica vacanței).

În albumul taberei din Zizin se află o fotografie care a prins momentul pornirii într-o asemenea excursie. Dealul din apropiere e dungat parcă de la poale spre creștet de două șiruri lungi de furnici. Aplecați, cu rucsacul în spinare, sutele de copii par porniți la un ciudat asalt, de-a dreptul spre soarele ivit pe jumătate de după coama dealului.

La lacul Lobogo din apropiere — strand carbogazos natural, făcut parcă nu din apă, ci din bășici de aer — copiii s-au întîlnit cu alți drumeți. Poposind în corturi de cetină, se aflau acolo vreo 30 de elevi din preajma Sighișoarei. Veniți cu trenul pînă la Brașov, foloseau acum ca singur vehicul înspre una din cele cinci trecători ale Cotului Carpaților... bocancii cu ținte. Sighișorenii le-au cîntat noilor lor prieteni din acordeon, i-au fotografiat, le-au dăruit fluiere și bastoane cioplite. Pe furiș, copiii priveau cu invidie bocancii cu ținte.

La întoarcere au vizitat fabrica de cărămizi, automatizată, din Tîrlung, au salutat pe țăranii ce lucrau la arie, au cîntat în cinstea forestierilor ce se întorceau la cabană. În amurg, după o zi de drumeție și popasuri prin pajiști în care fiecare metru pătrat e un tratat de floră, copiii s-au întors în tabără. Chipurile, umbrite de înserare, străluceau... Îți venea să crezi că fiecare poartă în mîini o fărîmă din soarele pe care l-au asaltat și, în sfîrșit, l-au cucerit.

Din ziua aceea tabăra de la Zizin a încetat definitiv să mai fie o insulă cu un gard înalt în jurul... cîntarului.

Da, există o curbă proprie vieții de tabără... În primele zile, cel mai căutat personaj este poștașul — mai precis: cutia poștală. De la primul pînă la ultimul rînd scrisorile sînt încărcate cu întrebări despre cei de acasă: „ce face mămica? frățiorul? tușica? bunica?" Curînd scrisorile dobîndesc alt conținut : ce facem noi, expeditorii.

În primele zile tabăra era înțeleasă ca o uriașă recreație. De aici țipetele... (Poate că ele au spart urechile piticilor de porțelan din parc?) Dacă copiilor nu li se oferă activități care să înlocuiască țipătul cu cîntecul, cu voioșia jocurilor, a excursiilor și întrecerilor, iar pedagogii încearcă să stăvilească țipătul cu țipăt (eventual cu fluierul), această calamitate a zgomotului se va destrăma abia atunci cînd se cîntă „La revedere, tabără dragă".

În tabăra de la Budila era o liniște cu într-o casă de creație. Dar tabăra era într-adevăr o casă de creație... Profesorul de muzică, blînd, bonom și pasionat, 12 ore pe zi cu acordeonul la piept, amintea — fără exagerare — de acel personaj de basm care, cîntînd din fluier, i-a scos pe toți copiii din oraș, furîndu-i de lîngă părinți... Programul de cîntece al acestor copii — români, sași, ciangăi, cei mai mulți fii de țărani — era uimitor... O scenetă satirică în legătură cu ruperea unui pat era cîntată pe aria de Verdi...

— Poate a lucrat numai cu cei 15—20 din „brigada de agitație", mi-am spus, căutînd să-mi temperez entuziasmul. Și parcă drept răspuns, l-am auzit pe profesor spunînd, în timp ce trecea la un potpuriu de cîntece pionierești:

— Acum, copii, cîntăm cu toții...

Un cor ce părea al întregului parc a răspuns chemării sale cu un ritm și o limpezime pe care orice cor de copii — cu dirijor principal, secund și corepetitori — ar fi invidiat-o...

Copiii care cîntă astfel o oră pe zi nu mai suportă țipetele...

E foarte bine că se consemnează curba îngrășărilor. În cauzalitatea ei însumează însă alte cîteva curbe : de la dezorganizare la organizare, de la țipete la calmul plin de voie bună, de la lîncezeală la minunata drumeție pionierească... Poate că toate acestea nu se concretizează neapărat în kilograme. Cîștigul nu se mai dă jos însă după o noapte de nesomn cu trenul. Este amintirea minunată, de neuitat a vieții din tabără...

Mircea Sîntimbreanu

← Hai să ne încercăm puterile! Numeroase asemenea jocuri se încing pe plajă între copiii care-și petrec vacanța la tabăra din Năvodari.

din experiența anului încheiat

Rezultate ale activității practice continue

Activitățile practice continue desfășurate cu elevii în perioada 12—24 iunie au adus o contribuție prețioasă la legarea mai strînsă a învățămîntului de munca în producție. Ele i-au ajutat pe elevi să-și consolideze cunoștințele teoretice învățate în școală și să aplice aceste cunoștințe în procesul de producție, au făcut să crească dragostea lor față de munca productivă, le-au întărit încrederea în marea forță creatoare a oamenilor muncii, au sporit mîndria lor pentru strălucitele victorii ale socialismului.

Un sprijin puternic au acordat desfășurării practicii în producție întreprinderile în care s-a desfășurat aceasta. Elevii veniți la practică au fost primiți cu căldură de muncitori, tehnicieni și ingineri care, după ce le-au dat indicații asupra regulilor de protecție a muncii, le-au făcut cunoștință cu secțiile întreprinderii, cu locurile de muncă, dîndu-le astfel posibilitatea să dobîndească de la început o imagine de ansamblu asupra întregii întreprinderi.

În scurt timp marea majoritate a elevilor s-au încadrat în activitatea productivă, manifestînd un interes deosebit pentru muncă. De exemplu, elevii Școlii medii „Mihai Eminescu" din Capitală, care și-au efectuat practica la uzinele „Tudor Vladimirescu", au executat o serie de piese necesare autobuzelor, troleibuzelor și autoutilitarelor (balamale pentru uși, pedale de accelerație și frînă, suporți pentru motoare etc.). În decursul muncii ei au dovedit că, în general, cunosc principiile de construcție și funcționare a utilajelor cu care lucrează precum și modul de executare a pieselor respective. O bună pregătire teoretică și practică au dovedit și elevii Școlii medii nr. 10 din Capitală.

S-au mai întîlnit însă și cazuri cînd elevii au dovedit o pregătire necorespunzătoare. Ei au executat diferite operații de prelucrare sau asamblare, dar nu stăpîneau decît cunoștințe meșteșugărești. Astfel, unii din ei n-au putut să reprezinte schema tehnologică a piesei pe care o executau sau nu cunoșteau din ce ansamblu face parte aceasta și care este rolul ei funcțional. De pildă, cîțiva elevi de la Școala medie „Matei Basarab" din Capitală, care au făcut practica în secția de montaj a uzinelor „Timpuri Noi", nu cunoșteau denumirea părților componente ale pompei de ulei pe care o asamblau. O serie de elevi de la Școala medie „Alex. Ioan Cuza" care au făcut practica în secția de mașini-unelte a întreprinderii „Timpuri Noi" nu cunoșteau, de pildă, probleme elementare — tipurile de chei folosite în lucrările de asamblare din secția respectivă, dispozitivul care asigură ridicarea și coborîrea mesei de la mașina de frezat etc.

Desigur că o asemenea formare „meșteșugărească" a deprinderilor practice este străină de obiectivele practicii continue și anacronică în condițiile unităților dotate cu tehnica cea mai modernă, în care întîlnești la fiecare pas aplicațiile unor principii științifice studiate de elevi la disciplinele de specialitate.

Care sînt cauzele care au determinat apariția unor asemenea fenomene negative? După cum se pare, ele se datoresc, în primul rînd, faptului că instructajele care trebuiau să preceadă fiecare lucrare nu s-au ținut cu regularitate. O parte dintre profesorii care au însoțit elevii la practică nu au înțeles pe deplin rolul lor în îndrumarea și controlul acestei activități. O dată cu repartizarea elevilor pe lîngă muncitori sau în echipe, aceste cadre didactice și-au limitat activitatea în special la o supraveghere generală a muncii și la unele explicații sporadice.

Iată deci apărînd încă o dată evident faptul că în cadrul practicii continue instructajul are un rol de maximă importanță. El trebuie să înfățișeze elevilor scopurile și sarcinile muncii ce urmează să o efectueze, caracterul executării ei. Rezultate bune se obțin atunci cînd profesorul-maistru sau tehnicianul din producție însoțește instructajul cu demonstrarea procedeului de muncă. Cu prilejul acesta, elevii află destinația diferitelor piese pe care le vor lucra, utilitatea lor, află care este justificarea caracteristicilor lor tehnice, norma de lucru acordată lucrării respective etc.

De o deosebită importanță s-a dovedit analiza repetată la perioade scurte a activității în producție, efectuată de profesorii care însoțesc elevii la practică împreună cu muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprindere. Relevarea aspectelor pozitive ale activității elevilor și analiza unor deficiențe reprezintă și ele, în felul lor, un instructaj care îi ajută pe elevi să aprecieze critic cunoștințele și priceperile lor și să înțeleagă asupra căror probleme trebuie să-și îndrepte atenția în viitor.

Rezultatele obținute în perioada practicii continue din acest an școlar au relevat, de asemenea, eficacitatea metodei folosite de unele colective didactice ca, de pildă, cel al școlii medii „Zoia Kosmodemianskaia" din București, care, înainte de începerea practicii în producție, au elaborat o tematică cu privire la problemele ce trebuiau urmărite de elevi în decursul practicii. În felul acesta elevii au fost mai bine orientați asupra obiectivelor principale ale muncii lor.

S-au vădit însă unele lipsuri în alcătuirea caietelor de practică. Mulți elevi au trecut în aceste caiete doar impresii despre munca din uzină, în timp ce alții au copiat desenele pieselor pe care le executau muncitorii. Dar și aceștia, din cauza cunoștințelor lor sumare de desen tehnic, nu au putut asigura o execuție riguroasă științifică a desenelor atît în privința cotării lor cît și în ceea ce privește utilizarea semnelor de prelucrare, de toleranțe și ajustaje etc. Trăgînd concluziile ce se impun, organele care răspund de practica în producție au elaborat îndrumări asupra întocmirii caietelor de practică.

Analizele efectuate la încheierea activităților practice continue au relevat din nou că rezultatele muncii elevilor în producție depind în mare măsură de buna organizare și conducere a acesteia. Se impune deci ca în anul viitor să se acorde o și mai mare atenție instructajelor, așa încît elevii să fie orientați spre cunoașterea părților componente ale agregatelor mașinilor și a specificului fiecărei secții și a fiecărui loc de muncă.

În felul acesta activitățile practice continue, care și-au dovedit din plin însemnătatea în ceea ce privește familiarizarea elevilor cu problemele producției moderne și educarea lor în spiritul dragostei față de muncă, vor deveni, în același timp, o temelie mai puternică pentru acumularea de către tineri a unor noi și prețioase cunoștințe științifice.

Teodor Mucica

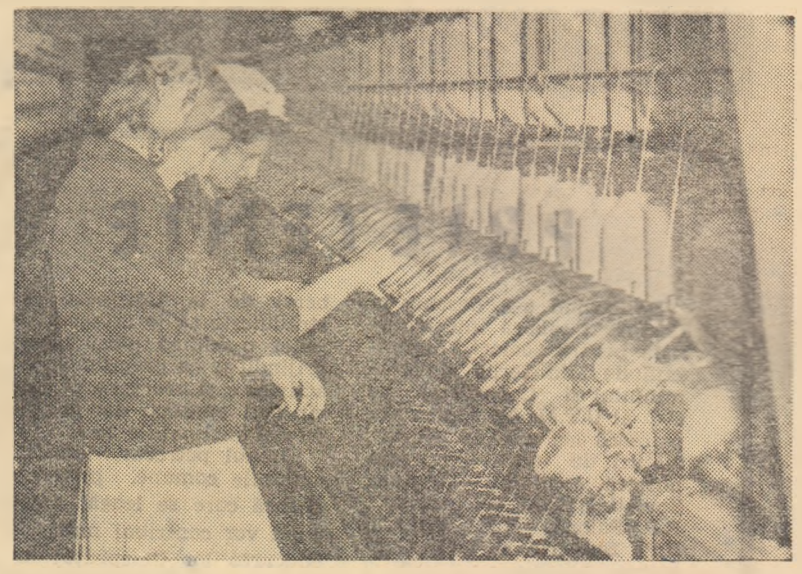

Eleve de la Școala medie nr. 1 din Sf. Gheorghe la practică în întreprinderea textilă „Gh. Doja" din localitate.

„Observatorul meteorologic" al școlii comunică...

Pe văile din jurul comunei Călărași, terenul oferă condiții foarte variate: aici se întîlnesc și insule de nisip zburător, și puncte cu textura argilo-nisipoasă și aluviuni. Această variație texturală creează modificări și în microclimă, care influențează în mod direct asupra creșterii și dezvoltării culturilor.

Pentru a-i deprinde pe elevi — în majoritate viitori colectiviști — cu determinarea momentului optim pentru efectuarea fiecărei lucrări de însămînțare sau plantare, întreținere sau recoltare a culturilor, școala noastră și-a confecționat și procurat o serie de aparate meteorologice care s-au instalat pe terenul geografic. Aceste aparate ajută la determinarea temperaturii și umidității aerului, a precipitațiilor și tăriei vîntului.

O dată cu însușirea cunoștințelor respective de geografie și științele naturale, elevii învață și mînuirea acestor aparate, cu ajutorul cărora, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, fac apoi singuri observații și înregistrează diferitele fenomene pe care le înscriu într-un caiet special. Foarte important este faptul că ei nu învață numai partea descriptivă a aparaturii, principiile de funcționare ale acesteia, înregistrarea datelor și diferite alte detalii tehnice, ci se deprind și să interpreteze datele și să le lege de producție, de practică. Astfel, ei pot să stabilească momentul optim de stropit la viță și să anunțe probabilitatea căderii brumelor. Înghețul, acest fenomen negativ în viața plantelor, a fost adesea prevăzut cu precizie de elevi în primăvara acestui an, prin observații făcute concomitent cu termometrul și higrometrul. În cursul lunii aprilie, cînd ultimele înghețuri sînt încă de temut, aceste indicații au fost deosebit de prețioase pentru că au asigurat posibilitatea de a proteja culturile.

Elevii au învățat să folosească mai multe metode cu ajutorul cărora se poate prevedea înghețul pentru noaptea următoare. Astfel, ei știu să utilizeze curba probabilității înghețului. Bunăoară, pentru noaptea de 7 aprilie anul curent s-au făcut observațiile seara la ora 20, obținîndu-se pentru temperatură valoarea 7°C, iar pentru umezeală 70%. Pe graficul alcătuit special s-au ridicat perpendiculare la valorile respective. Întrucît punctul de intersecție s-a situat sub curbă, elevii au dedus că există probabilitate de îngheț, lucru care a fost anunțat de îndată conducerii gospodăriei colective, spre a lua măsurile corespunzătoare. S-a folosit, de asemenea, pentru aflarea probabilităților de îngheț, graficul profesorului P. I. Brounov, care raportează temperatura măsurată la orele 21 la diferența între aceasta și temperatura de la amiază. Prin confruntarea rezultatelor obținute în urma folosirii unor metode diferite de observație, pronosticurile elevilor noștri devin mai precise.

Lucrările efectuate de elevi la observatorul meteorologic al școlii au ajutat gospodăria agricolă colectivă și în combaterea manei de viță. Cunoscînd o serie de date privitoare la timpul și temperatura care favorizează înmulțirea sporilor manei, ei au putut stabili termenele cînd trebuie să se efectueze stropirile preventive pentru combaterea acesteia prin folosirea și interpretarea așa numitei „Curbe a lui Müller". Măsurînd temperatura medie în decurs de trei zile după contaminarea viței cu mană, pentru a vedea dacă nu au existat valori mai scăzute sau mai ridicate care ar fi grăbit sau încetinit perioada de incubație, elevii au determinat precis sfîrșitul acestei perioade și posibilitatea unei invazii a ciupercii. Invazia nu s-a produs însă pentru că, pe baza observațiilor școlii, stropitul a fost executat în toate viile cu o zi înainte de terminarea incubației, așa încît în momentul apariției conidioforilor sulfatul de cupru s-a găsit pe toate organele verzi ale plantelor.

O altă lucrare pe care au efectuat-o elevii este determinarea cantității de precipitații căzute, prin măsurare cu pluviometrul. Pentru calcularea apei din colectorul pluviometrului au folosit un cilindru gradat în ml. În completarea experienței li s-a cerut elevilor să verifice și prin cîntărire exactitatea datelor obținute. Ei au învățat astfel să calculeze cantitatea precipitațiilor nu numai folosind eprubeta gradată, ci și cu mijloacele pe care le găsesc mai ușor la îndemînă.

De asemenea folosind pluviometrul elevii au stabilit care anotimp este mai ploios sau mai secetos în partea locului și care este cantitatea anuală totală de apă căzută. Cunoscînd faptul că între 15 aprilie 1961 și 25 mai 1961 cantitatea de apă căzută a fost de 146,4 mm, ei și-au putut da seama că localitatea noastră se încadrează în zona sudică a țării, cu un regim pluviometric de 500 mm anual și că repartizarea precipitațiilor este foarte neuniformă, provenind atît din ploi lente cît și din ploi torențiale.

Stațiunea meteorologică a școlii noastre a constituit în acest fel un mijloc prețios de efectuare a numeroase aplicații practice. În decursul acestora elevii au fost puși în situația să facă apel nu numai la cunoștințele de geografie și științe naturale, ci și la cunoștințe de fizică, matematică etc. Conștiința că efectuează lucrări utile pentru întreaga comună le-a dezvoltat continuu simțul de răspundere.

Comunicatele transmise de „Observatorul meteorologic" al școlii sînt urmărite și utilizate cu încredere de colectiviști. Adesea ele au adus serioase foloase în desfășurarea muncii agricole. Aceasta constituie pentru noi o mare bucurie și o certitudine că actualii elevi vor deveni specialiști destoinici și bine pregătiți în domeniul agriculturii.

Prof. Grigore Pretorian
și prof. Alex. Alecu
Școala de 7 ani din Călărași
regiunea Oltenia

Pentru predarea desenului proiectiv

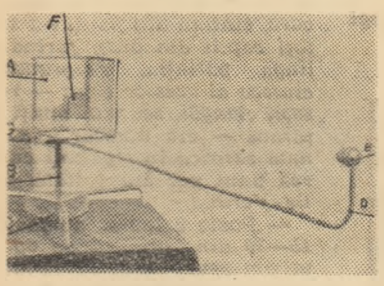

Fig. 1.

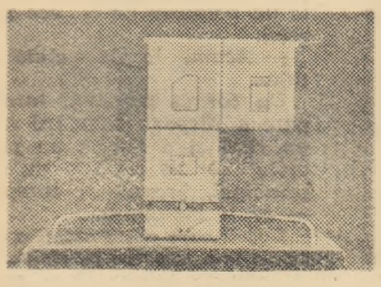

Fig. 2.

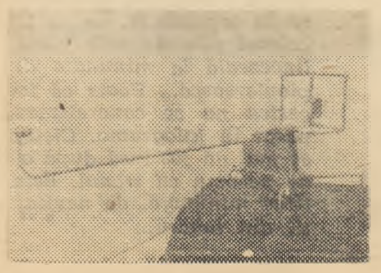

Vedere laterală a aparatului

Numeroși profesori de desen tehnic caută să confecționeze cu mijloace locale materiale didactice. De exemplu, profesorul Mihail Vitkovski, de la școala profesională de ucenici „Republica" din București, a conceput și construit un aparat care permite să se înțeleagă corect și în mod științific proiecția ortogonală prin care se obțin cele trei vederi de bază cerute de prezentarea unei piese sau a unui organ de mașină.

Aparatul (figura 1) se compune dintr-un triedru rabatabil (A) — ale cărui plane au marginile răsfrînte pentru a se putea introduce cîte o coală de hîrtie — și un suport tubular (B) montat pe tripiedul-casetă (C), în care se găsesc legăturile electrice, transformatorul și priza de contact cu cablul de la rețea. Aparatul cuprinde de asemenea un braț rotativ (D) cu articulație de frîngere la 90°, o capsulă (E) în care se află un bec de protecție de 6 v. și un suport de plexiglas pe care se pot așeza diferite piese-model, corpuri geometrice și figuri plane demonstrative. În construcția aparatului s-au prevăzut articulații și dispozitive care permit întoarcerea lui în toate direcțiile, precum și rotirea piesei și a brațului cu bec după necesități.

Pentru utilizare, aparatul se așează pe catedră, montîndu-se piesa model (E) pe suportul său, în fața triedrului și făcîndu-se legătura prin cablu cu priza de curent.

Se aduce capsula cu bec (E) în fața planului vertical și se aprinde lumina becului, apăsîndu-se pe butonul din mînerul de manevrare (G). Fasciculul de raze emis de bec produce pe planul vertical o umbră identică cu forma piesei-model. Se conturează cu un creion umbra și se stinge lumina. Apoi se rotește brațul port-bec (D) cu 90° spre stînga, astfel ca să ajungă în fața planului lateral „L". (Aparatul posedă și dispozitive de oprire automată a brațului la pozițiile normalizate). Se aprinde din nou lumina becului, care va produce de astădată o nouă umbră pe planul lateral, care se conturează ca și prima. Brațul port-bec se aduce, în sfîrșit, în spatele triedrului și se frînge, astfel ca becul să ajungă deasupra planului orizontal „H" (Razele vor cădea de sus în jos). Se reaprinde lumina capsulei, care produce cea de a treia umbră pe planul orizontal, ce se conturează cu creionul, ca și primele două. Pentru ca și umbra a treia să fie vizibilă din clasă, aparatul posedă o articulație în suportul tubular (E), care permite înclinarea lui cu 45°. Se stinge becul și se îndepărtează piesa-model. Pe cele trei plane rămîn imaginile conturate, care prin rabatarea triedrului (imaginea 2) ocupă locurile conform STAS 614-49.

Ing. Ion HUREZEANU

din experiența anului încheiat

Munca productivă și învățătura

Școlile serale realizează în modul cel mai deplin îmbinarea învățămîntului cu munca în producție. Tinerii care învață aici participă direct, de cel puțin trei ani, la munca productivă în întreprinderile socialiste, industriale sau agricole.

Munca productivă a elevilor școlilor serale constituie o puternică bază practică pentru înarmarea lor cu principii științifice predate la diferitele discipline. La rîndul său studiul teoretic contribuie la îmbunătățirea pregătirii profesionale a muncitorilor-elevi, ajutîndu-i să înțeleagă mai profund tehnica, metodele de muncă folosite în producție.

Legătura permanentă a cadrelor didactice din școala medie serală a uzinelor „23 August" cu întreprinderile la care lucrează muncitorii-elevi le-a dat posibilitatea să cunoască îndeaproape aspecte ale muncii elevilor la locul de producție și să le folosească apoi în activitatea instructiv-educativă.

Pentru a ilustra practic noțiunile teoretice legate de tema „Legea transformării calitative și a conservării cantitative a energiei în procesele mecanice" profesoara de fizică Angela Șerbu, de exemplu, a folosit o problemă întîlnită la turnătoria de oțel a uzinelor „23 August"; această problemă se referea la energia potențială și energia cinetică a berbecului sonetei, folosite în turnătorie. Din rezolvarea problemei s-a văzut clar în ce cazuri corpurile posedă energie cinetică sau potențială și cum cele două feluri de energie mecanică pot trece de la o formă la alta, calitatea lor rămînind constantă. Pentru a fixa mai temeinic aceste cunoștințe, profesoara a cerut elevilor să formuleze pentru lecția următoare alte exemple, pe baza observațiilor făcute la locul de muncă.

Dezvoltarea multilaterală include nu numai pregătirea tinerilor în vederea îndeplinirii anumitor îndatoriri de muncă, ci și pregătirea lor în scopul perfecționării continue a muncii însăși.

Un exemplu grăitor asupra modului în care cunoștințele primite în școală ajută la ridicarea calității muncii profesionale ni-l poate oferi activitatea muncitorului Andrei Pieptănaru din secția de prototipuri a uzinelor „Electroaparataj", care folosește permanent în construirea pieselor model de mare precizie la care lucrează cunoștințele de geometrie, de trigonometrie și fizică. Caracterul de unicat al prototipurilor necesită, mai mult decît în orice domeniu, o verificare atentă și minuțioasă a acestora în toate fazele de execuție. Datorită cunoștințelor acumulate în școală, muncitorul-elev Andrei Pieptănaru are posibilitatea de a revedea amănunțit calculele matematice ale pieselor pe care le primește în lucru și adesea observațiile lui judicioase au dus la îmbunătățirea unor prototipuri încă din faza de proiect.

Iată și un alt exemplu. Profesorul de matematică Alecu Diaconu s-a oprit odată, într-o vizită făcută la uzinele „23 August" lîngă muncitorul Constantin Popescu de la secția matrițe. Acesta tocmai cerceta materialul pe care-l primise de la secția de proiectări, pe baza căruia trebuia să construiască o formă pentru stanțarea unor piese hexagonale. Căutase singur dar nu găsise încă soluția cea mai bună. Cu ajutorul profesorului și-a dat seama că trebuie să stabilească o relație matematică între apotema și latura hexagonului cu raza cercului circumscris. De data aceasta construcția a fost perfectă.

Concludent pe linia sprijinului direct pe care-l acordă școala activității profesionale a muncitorilor-elevi este exemplul laborantului G. Apostol din serviciul tehnolog-șef al uzinelor „Electronica", care a terminat în acest an clasa a XI-a. Aplicînd permanent cunoștințele de chimie referitoare la acizi, la proprietățile lor și la reacțiile ce le dau în anumite combinații chimice, în activitatea sa profesională, tovarășul Apostol realizează numeroase economii de materiale și execută lucrări de mare precizie.

Numeroase alte exemple se mai pot da pe această linie. Toate dovedesc în mod evident că școala serală contribuie din plin atît la completarea studiilor de cultură generală ale muncitorilor-elevi cît și la continua lor perfecționare profesională, ajutîndu-i să aducă o contribuție sporită la lupta pentru obținerea unor produse de calitate superioară.

Prof. Angelina Bratu
Școala medie serală
a uzinelor „23 August"

O preocupare generală

Lupta pentru calitate a fost în cursul anului școlar încheiat o preocupare generală, care a stat în centrul atenției tuturor cadrelor didactice.

Numeroase scrisori sosite la redacție au vorbit despre acest lucru.

Tovarășul Mihail Vînturache, *inspector la secția de învățămînt și cultură a raionului Șimleu, bunăoară, referindu-se la rolul directorului în lupta pentru ridicarea calității învățămîntului, reia problema modului cum trebuie să fie efectuate asistențele directorului la lecții pentru a contribui la îmbunătățirea activității instructiv-educative, arătînd cum este orientată de secție munca desfășurată de directorii școlilor pentru ca ea să aibă o eficiență maximă. „Îi îndrumăm pe directori — afirmă tovarășul Vînturache — ca atunci cînd asistă la lecții să fie însoțiți și de un profesor care predă aceeași disciplină ca și cel ce ține lecția la care se asistă. Considerăm că procedeul este valoros întrucît directorului care asistă la o lecție ținută de un profesor de altă specialitate decît a sa, chiar dacă se documentează temeinic și se pregătește foarte serios, îi pot scăpa totuși unele probleme specifice disciplinei respective. Analizînd lecția împreună cu un profesor de specialitate, el poate da îndrumări mai competente, mai valoroase cadrelor didactice, le poate ajuta mai mult să-și îmbunătățească munca de predare.*

Tovarășul Vînturache arată totodată că secția recomandă directorilor din raionul Șimleu să facă analiza lecției într-un timp cît mai scurt, în aceeași zi în care a fost ținută sau cel mult a doua zi, atîta vreme cît observațiile sînt încă proaspete.

Vorbind într-o scrisoare despre calitatea pregătirii elevilor tov. G. Apostol, *profesor la Școala medie din Tg. Neamț, subliniază că bagajul de cunoștințe pe care l-au acumulat elevii, măsura în care pregătirea lor răspunde exigențelor este strîns legată de calitatea lecțiilor. „De felul cum profesorul își pregătește lecția — remarcă tov. Apostol — de priceperea cu care el știe să utilizeze metodele cele mai adecvate și eficiente în desfășurarea ei, depinde în mare măsură temeinicia cu care elevii își însușesc noile cunoștințe. Ținînd seama de aceasta, ne-am orientat astfel întreaga muncă încît centrul ei de greutate să cadă pe pregătirea personală pentru lecții".*

Un învățător din comuna Frînceşti, raionul Rm. Vîlcea, tov. Ion Dina, *ne scrie despre însemnătatea activității din cadrul cercurilor pedagogice pentru ridicarea calității învățămîntului. „Căutăm ca referatele care se țin în cercurile pedagogice — declară tov. Dina — să trateze cu seriozitate problemele concrete ale muncii didactice din școala noastră, să pună în discuție valoarea diferitelor metode și procedee, să provoace discuții care să contribuie la îmbunătățirea muncii".*

Chemarea la lupta pentru calitate lansată de partid a mobilizat toate cadrele didactice din patria noastră. Aceasta se vede din înseși inițiativele lor, din acțiunile pe care le întreprind, din măsurile pe care le iau pentru a-și îmbunătăți munca.

B. Octavian

Oră de curs la Școala medie serală din Segarcea, regiunea Oltenia

Educarea elevilor în spiritul păcii

— La lecțiile de istorie —

Predarea istoriei constituie un minunat prilej de a educa elevii în spiritul apărării păcii. De-a lungul tuturor temelor predate în cadrul acestei discipline caut ca, pornind de la explicarea științifică a caracterului războaielor, să subliniez atitudinea maselor față de aceste războaie, aspectele luptei pentru pace în diferite etape istorice, creșterea avîntului luptei pentru pace și caracterul calitativ nou al acestei lupte în epoca noastră, cînd socialismul a devenit factorul hotărîtor pe arena mondială.

Pornind de la explicarea noțiunilor de război drept și război nedrept, subliniez întotdeauna participarea plină de abnegație și spirit de sacrificiu a maselor populare la războaiele de apărare împotriva cotropitorilor, forța de luptă pe care o determină conștiința apărării unei cauze juste, forță care a permis adesea unor armate inferioare numeric și din punct de vedere al materialului militar să iasă învingătoare.

Istoria ne oferă numeroase exemple privind participarea maselor populare la războaiele drepte: lupta grecilor pentru libertate împotriva perșilor, lupta dacilor împotriva cotropirii romane, lupta poporului francez împotriva cotropitorilor feudali englezi în ultima etapă a războiului de 100 de ani, luptele duse de poporul romîn sub Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Ion Vodă și alți domnitori împotriva cotropirii otomane, războiul Franței revoluționare împotriva coaliției monarhice austro-prusiene din 1792, războiul de apărare a patriei dus de poporul rus în 1812 împotriva armatelor napoleoniene, războaiele de eliberare națională din epoca modernă etc.

Cu deosebire insist asupra politicii de pace a partidelor comuniste și muncitorești. Explicînd elevilor sensul chemării la luptă cu care se încheie Manifestul Partidului Comunist — „Proletari din toate țările, uniți-vă!" — pun întotdeauna în evidență faptul că solidaritatea internațională a proletariatului constituie o forță principală în lupta pentru pace. La lecția despre Internaționala I-a obișnuiesc să analizez cu elevii citatul din manifestul constitutiv al Internaționalei în care se subliniază că lupta pentru o politică externă democratică și iubitoare de pace face parte integrantă din lupta generală pentru eliberarea clasei muncitoare.

Vorbindu-le elevilor despre faptul că în preajma primului război mondial imperialist masele muncitoare se manifestau puternic pentru preîntîmpinarea acestuia, analizez amănunțit cauzele eșuării mișcării pentru pace din acea perioadă, demascînd atitudinea conducătorilor oportuniști ai Internaționalei a II-a, care au trădat cauza proletariatului trecînd de partea propriei lor burghezii. Pentru a întări combativitatea acestor lecții pun în contrast citate din rezoluțiile Congreselor de la Stuttgart și Basel și citate din declarațiile făcute în parlamentele respective de conducătorii trădători ai Internaționalei a II-a, care au sprijinit activ politica de jaf și cotropire a guvernelor burgheze determinînd astfel falimentul ideologic și politic al Internaționalei a II-a. Subliniez cu tărie, în această lecție, faptul că numai Partidul bolșevic s-a situat în acea perioadă în mod consecvent pe o poziție justă, revoluționară și le vorbesc pe larg elevilor despre activitatea lui Lenin care, demascînd caracterul imperialist al războiului și trădarea fățișă a liderilor oportuniști ai Internaționalei a II-a, a formulat teza transformării războiului imperialist în război civil — război drept, de eliberare a maselor muncitoare de sub jugul capitalismului.

Una dintre preocupările mele de frunte în predarea acestei lecții este de a evidenția lupta clasei muncitoare din țara noastră împotriva primului război imperialist, de a le face cunoscute elevilor numeroasele acțiuni — greve, demonstrații de protest, manifestații etc. — organizate de partea cea mai avansată a clasei noastre muncitoare, în frunte cu aripa de stînga, revoluționară, din partidul social-democrat.

În lecțiile privind etapa istorică dintre primul și al doilea război mondial subliniez cu tărie ideea că apariția primului stat socialist, a cărui politică externă se bazează pe principiul leninist al coexistenței pașnice, a deschis noi perspective luptei pentru pace. Inițiativele Uniunii Sovietice la Liga Națiunilor, propunerea pentru încheierea unui pact care să definească agresiunea și pe agresori, propunerile făcute unor țări capitaliste, printre care și Romîniei burghezo-moșierești, pentru încheierea unor alianțe care să prevină agresiunea germano-fascistă — iată cîteva din exemplele pe care le folosesc cu acest prilej.

Mă opresc pe larg, la lecțiile din acest capitol, asupra politicii de pace duse de Partidul Comunist din Romînia încă de la înființarea sa. Le arăt elevilor că, așa cum se subliniază în expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cea de a 40-a aniversare a partidului, partidul a combătut neobosit politica guvernelor burgheze care transformaseră Romînia într-un cap de pod al pregătirii războiului antisovietic, și a militat cu consecvență și tenacitate pentru o politică de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică, arătînd poporului că războiul contra URSS va fi totodată războiul nemilos contra maselor muncitoare din Romînia însăși. Subliniez totodată că întîrziind fascizarea țării prin marile acțiuni muncitorești care au culminat cu eroicele lupte din ianuarie-februarie 1933 ale muncitorilor ceferiști și petroliști, atrăgînd în jurul proletariatului toate păturile și categoriile sociale interesate în propășirea democratică a țării, în apărarea păcii și a independenței naționale, partidul a reușit să frîneze pentru un timp forțele reacționare și politica lor războinică. De asemenea, mă opresc pe larg asupra puternicelor acțiuni organizate de partid împotriva dictaturii fasciste, pentru ieșirea Romîniei din războiul criminal antisovietic și întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste.

În tratarea temelor privind situația internațională după cel de al doilea război mondial și politica externă a R.P.R. subliniez continuu că principiul leninist al coexistenței pașnice între state cu orînduiri social-economice diferite este singura soluție care corespunde intereselor tuturor popoarelor lumii și care face posibilă înlăturarea pericolului declanșării războaielor mondiale. Explicînd elevilor conținutul noțiunii de coexistență pașnică scot de fiecare dată în evidență faptul că aceasta nu înseamnă și nu poate însemna înlăturarea contradicțiilor dintre cele două sisteme.

Pentru a trezi în sufletul elevilor încrederea nestrămutată în forțele păcii, în posibilitatea preîntîmpinării unui război mondial în epoca actuală, folosesc larg în predare fragmente din „Apelul către popoarele din lumea întreagă" al reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești participanți la Consfătuirea de la Moscova din noiembrie 1960 numeroase documente de partid, extrase din presă etc. Toate acestea îi ajută pe elevi să înțeleagă mai profund faptul că transformarea sistemului socialist în factorul hotărîtor al dezvoltării societății omenești și superioritatea socialismului în întrecerea economică cu capitalismul constituie chezășia victoriei forțelor păcii în lumea întreagă. Ei își dau seama limpede de faptul că, împotriva imperialismului — dușman și exploatator al popoarelor — se afirmă ca o puternică forță motrice a dezvoltării sociale mișcarea comunistă mondială, că valul uriaș al mișcărilor de eliberare națională a țărilor coloniale crește neîncetat, că se întărește și se călește continuu mișcarea partizanilor păcii.

În acest fel, reliefînd puternic trăsăturile determinante ale vieții contemporane, lecțiile de istorie le formează elevilor convingerea profundă că în epoca pe care o trăim există nu numai posibilitatea preîntîmpinării războaielor, dar și a eliminării lor definitive din viața omenirii.

Prof. Lucia Georgian

Şcoli noi

La poalele munţilor Zarandului, într-o regiune pitorească, în centrul podgoriei Aradului, este situată comuna Ghioroc. Împreună cu satele ce-i aparţin, comuna dispune de multe bogăţii naturale : viţă de vie de soiuri alese. livezi de pomi fructiferi, pepiniere de viţă altoită şi portaltoi, balast şi nisip care se folosesc la lucrările de construcţii din întreaga regiune Banat. Locuitorii comunei — romîni şi maghiari — sînt oameni harnici şi întreprinzători.

În trecut, hărnicia lor era exploatată în mod crunt de către moşieri. Mai bine de 40% din populaţie era neştiutoare de carte.

Regimul democrat-popular a adus schimbări profunde şi în comuna Ghioroc. Analfabetismul a fost stîrpit. S-au înfiinţat 2 şcoli de 4 ani, 2 şcoli de 7 ani, precum şi 3 grădiniţe de copii. Nu de mult s-au împlinit zece ani de cînd la Miniş — sat aparţinînd comunei — s-a ridicat un local impunător care găzduieşte elevii Centrului şcolar agricol şi, de curînd, laboratoarele staţiunii experimentale viticole.

Locuitorii comunei — azi în majoritate colectivişti şi muncitori cooperatori — îşi trimit cu drag copiii la învăţătură. Încă de acum doi ani s-a încheiat în comună procesul generalizării învăţămîntului de 7 ani. Vestea trecerii la şcoala generală de 8 ani i-a entuziasmat atît pe părinţi, cît şi pe elevi. Comuna care odinioară număra peste 40% analfabeţi a devenit în ultimii ani comuna cu cea mai mare populaţie şcolară din raion.

Aceasta a făcut să crească continuu şi nevoia de a lărgi spaţiul de şcolarizare. Însufleţiţi de Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., care prevăd construirea a 15.000 săli de clasă în ţară în perioada şesenalului, oamenii muncii din comuna Ghioroc au pornit o mişcare puternică de masă pentru a asigura ridicarea unui nou local de şcoală pentru copiii lor. Sub îndrumarea organelor locale de partid şi de stat au fost studiate atent toate posibilităţile locale, au fost formulate propuneri preţioase, s-au intensificat eforturile colective. Preocupările acestea s-au concretizat apoi în proiecte şi devize, în stive de cărămizi, în grămezi de piatră, în tone de ciment, în metri cubi de cherestea, în importante cantităţi de balast şi nisip, în alte şi alte materiale.

Şi iată că, de curînd, în primele zile ale lunii iulie, într-o atmosferă de mare însufleţire, o echipă de meşteri harnici din Arad a pus temeliile unui nou local de şcoală în piaţa din centrul Ghiorocului. Alături de ei cetăţenii comunei, în frunte cu părinţii elevilor şi cu elevii înşişi, conduşi de cadrele didactice, muncesc cu drag pentru ca ritmul construcţiei să fie mai viu, pentru ca noul local să fie dat în folosinţă cît mai curînd. Şcoala nouă —care va cuprinde 5 săli de clasă mari şi modern utilate — va fi rod al eforturilor colective, căci se ridică prin contribuţia voluntară a cetăţenilor comunei şi cu sprijinul efectiv al muncii patriotice depuse de profesori, de elevi şi de părinţii acestora.

Hărnicia constructorilor, entuziasmul celor ce muncesc voluntar, sprijinul organelor de partid şi de stat ne dau certitudinea că ziua de 15 septembrie 1961 va aduce elevilor din comuna Ghioroc, pe lîngă darul manualelor gratuite, preţiosul dar al noului local de şcoală.

Prof. ROMULUS SICLOVAN
directorul Şcolii de 7 ani,
com. Ghioroc, raionul Lipova

★

Gospodarii din comuna Ponoarele, raionul Baia de Aramă, au hotărît cu cîtva timp în urmă să construiască în satul Băluţa o şcoală nouă, modernă şi spaţioasă, avînd în vedere perspectiva cuprinderii tuturor copiilor de vîrstă şcolară în învăţămîntul general de 7 ani şi apoi de 8 ani. Imediat s-a şi trecut la fapte. Cu sprijinul sfatului popular, pe noul şantier au fost transportate materialele de construcţii necesare, astfel că lucrările au putut să înceapă. Alături de meşteri, au muncit cu însufleţire părinţii, cadrele didactice, pionierii şi şcolarii

I. PETRE

Se finisează încă o şcoală nouă. Din toamnă, în clasele ei vor învăţa copiii din cartierul 13 septembrie al Capitalei.

ÎN AJUTORUL VIITORILOR PROFESORI

Pentru a veni în ajutorul viitorilor profesori de ştiinţe naturale, Muzeul regional al Olteniei a organizat în clădirea institutului pedagogic din Craiova o expoziţie cu tema „Sistematica regnului vegetal şi animal".

După ce s-a stabilit, împreună cu conducerea institutului, planul de prezentare a expoziţiei, muzeul a selecţionat şi a pregătit cu minuţiozitate materialul original şi grafic menit să ilustreze fiecare temă în parte. Expoziţia a prezentat plante şi animale din fiecare grupă sistematică, în succesiunea de la inferior la superior. Pentru fiecare încrengătură sau clasă s-au expus desene privind principalele tipuri de structură internă, insistîndu-se asupra caracterelor mai importante care indică etapele succesive ale evoluţiei vieţuitoarelor. In completare s-au prezentat două tablouri de sinteză asupra filogenezei regnului vegetal şi a celui animal.

Intregul material expus a contribuit la înţelegerea mai profundă de către viitorii profesori de ştiinţe naturale a evoluţiei organismelor vii de la simplu la complex, de la inferior la superior, în strînsă dependenţă de condiţiile mediului.

PROPUNERI

Să se reediteze unele lucrări de pedagogie

În rindurile cadrelor didactice se bucură de o largă apreciere străduinţele Institutului de ştiinţe pedagogice şi ale „Bibliotecii centrale pedagogice" de a asigura informarea lor complexă asupra celor mai noi probleme ale specialităţii lor, ca şi străduinţele Editurii de stat didactice şi pedagogice de a tipări numeroase lucrări în ajutorul celor ce muncesc în şcoli.

Cu toate aceste posibilităţi oferite pentru documentarea ştiinţifică şi informarea pedagogică a cadrelor didactice, acestea mai întîmpină unele greutăţi în procurarea materialului bibliografic care le este necesar. Foarte multe cadre didactice ar dori ca lucrările de istorie a pedagogiei traduse din limba rusă sau elaborate la noi în ţară, lucrările de pedagogie generală, de psihologie etc. să se afle în rafturile bibliotecilor lor personale. Dar în loc să le ofere aceste materiale, librăriile răspund că ele sînt epuizate (şi încă de mult timp), iar librăria „Cartea prin poştă" adeseori nu mai dă nici un răspuns.

Nu de mult, cititorii „Gazetei Învăţămîntului" au luat cunoştinţă de ancheta întreprinsă de „Centrocoop" în rîndurile cititorilor în vederea îmbunătăţirii planurilor de editare şi difuzare a cărţii. Oare n-ar putea iniţia şi Editura de stat didactică şi pedagogică o astfel de consultare a masei cadrelor didactice, privind reeditarea lucrărilor epuizate şi deosebit de solicitate, pentru a ţine seama de această cerinţă la alcătuirea viitorului plan editorial ?

Satisfăcînd această cerinţă a cadrelor didactice, E.S.D.P. şi-ar aduce o substanţială contribuţie la activitatea de perfecţionare a învăţătorilor şi profesorilor.

Prof. S. ROMULUS
Lipova

Bibliografie

A apărut Revista NATURA nr. 3 mai — iunie 1961

Seria biologie

Din cuprins :

I. **Ciobanu :** Combaterea buruienilor pe cale chimică în cultura de porumb (experienţe efectuate pe lotul şcolar)
L. **Schrott :** Recoltarea şi păstrarea materialului intuitiv
L. **Lustun, A. Ciobanu :** Lucrări practice la capitolul „Peşti"
O. **Braga :** Unele aspecte ale practicii în producţia agricolă
S. **Bucată :** Munca în cercul „Tinerilor naturalişti"
C. **MOTAŞ :** O zi de excursie pentru prins fluturi
G. **Micu, M. Mihai, V. Podaru —** Practica agricolă în unele şcoli din regiunea Dobrogea
Val. **Puşcariu :** Rezervaţiile din Delta Dunării.

Seria geografie-geologie

Din cuprins :

I. S. **Gruescu :** Ponderea sistemului socialist în economia mondială
N. **Florea, C. Gheorghiu :** Substanţe minerale utile necesare agriculturii
Gr. **Posea, I. Ilie :** Importanţa practică a luncilor şi teraselor
I. **Iordan :** Subramuri noi în industria chimică şi a cauciucului din R. P. Romînă
Al. **Roşu:** Un itinerar de excursie şcolară
Gh. **Teodorescu:** Excursii şcolare pe litoralul Mării Negre
N. **Găman :** Cabinetul geografic de la şcoala noastră
I. **Zaharescu:** Folosirea lăzii cu nisip la geografie.

Sînt necesare hărţi ale raioanelor şi regiunilor

Programa de geografie prevede ca în clasele mici să se predea cunoştinţe privind satul, comuna, raionul şi regiunea. În vederea predării acestor cunoştinţe sînt foarte necesare hărţi pentru fiecare raion şi regiune. Iată de ce propun să se tipărească astfel de hărţi, care să fie repartizate librăriilor sau să se distribuie şcolilor prin secţiile raionale de învăţămînt şi cultură.

Prof. SERGIU DOBÎNDA
Şcoala de 7 ani comuna Fierbinţi,
raionul Urziceni

Ce are de spus secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Costeşti ?

În urmă cu vreo două luni la tov. Teodora Secuiu, directoarea Şcolii de 7 ani din comuna Hîrseşti, s-a prezentat sfios un sătean. Fără să spună nici un cuvînt, cu mîna tremurîndă, cuprins de o emoţie pe care încerca să o ascundă, acesta i-a înmînat o hîrtie pe care erau aşternute următoarele rînduri :

„Tovarăşă Directoare,

Subsemnatul Ilinca Petre din comuna Hîrseşti vă aduc la cunoştinţă că am un copil, Ilinca Victor, elev în clasa I la şcoala dvs. Învăţătoarea lui este tov. Florica Ghinescu.

Zilele trecute Învăţătoarea l-a bătut.

Vă rog respectuos să luaţi măsurile necesare. Dacă copilul meu nu cunoaşte materia predată, să rămînă repetent. Dar aceasta este din cauza tovarăşei Învăţătoare Ghinescu, care nu şi-a prea dat interesul să-l înveţe carte. Venea copilul acasă şi spunea că tovarăşa Învăţătoare nu i-a dat să lucreze nimic.. "

Tovarăşa Secuiu a citit cu atenţie rîndurile aşternute pe hîrtie de săteanul Ilinca Petre. Ea a remarcat că în cuprinsul sesizării cuvîntul învăţătoare era scris pretutindeni cu literă mare. Din acest fapt mărunt în aparenţă directoarea a văzut cîtă consideraţie, cît respect manifestă acest om simplu pentru înaltul titlu de învăţător. Prin rîndurile aşternute el cerea însă să fie înfierată o practică folosită în mod frecvent în şcoala burgheză, dar care este complet străină de şcoala noastră de tip nou.

Directoarea şcolii a cercetat de îndată acest caz, nemaiîntîlnit în cei 16 ani de cînd munceşte la şcoala din comuna Hîrseşti. Abaterea gravă săvîrşită de Florica Ghinescu a fost pusă în discuţia consiliului pedagogic. Cadrele didactice au înfierat fapta săvîrşită de Florica Ghinescu. Ele au arătat cu acest prilej şi dezinteresul de care aceasta a dat dovadă faţă de copiii rămaşi în urmă la învăţătură. Din această cauză, la clasa I la care a predat în anul şcolar încheiat, patru şcolari au rămas repetenţi.

În loc să-şi recunoască greşelile Florica Ghinescu a căutat să nege, deşi a fost pusă în faţa unor probe evidente.

Conducerea şcolii din Hîrseşti a informat de îndată secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Costeşti pentru a lua măsurile ce se impun. Numai că măsurile au întîrziat să fie luate. Inspectorul însărcinat cu anchetarea acestui caz n-a găsit timp să se oprească măcar pentru cîteva ore la şcoala din comuna Hîrseşti, deşi pînă la 16 iulie, adică timp de o lună de la primirea sesizării a trecut aproape zilnic — aşa cum am fost informaţi — prin această comună. A considerat oare acest caz lipsit de importanţă ?

— Să vedeţi, — caută să se scuze inspectorul Ion Marinescu — am vrut iniţial să citâm acest caz într-o consfătuire pe raion, dar între timp s-a stabilit o altă ordine de zi... În noul an şcolar o vom înlocui pe Florica Ghinescu de la Şcoala de 7 ani din Hîrseşti şi o vom încadra ca educatoare, funcţie pentru care de fapt este calificată... Eventual, îi vom da şi o mustrare...

„Eventual" — spune inspectorul. Secţia de învăţămînt şi cultură nu este deci convinsă că o asemenea gravă abatere trebuie sancţionată.

Ce are de spus în legătură cu aceasta şeful secţiei ?

I. M.

Un parc sportiv

Muncind cu entuziasm, elevii şi cadrele didactice ale Şcolii de 7 ani din Dărmăneşti, cu sprijinul comitetului de părinţi, au amenajat în curtea mare a şcolii un parc sportiv, care cuprinde un teren de volei, unul de baschet şi altul de handbal. Pe o distanţă de 65 metri a fost nivelat pămîntul, s-a pus zgură, realizîndu-se astfel o frumoasă pistă de atletism.

Acum, la baza sportivă a şcolii, pionierii şi şcolarii îşi petrec plăcut timpul lor liber, organizînd jocuri şi întreceri sportive.

Prof. ION STOIAN
Şcoala de 7 ani Dărmăneşti,
raionul Moineşti

Bilanţ rodnic

Şcoala profesională specială de construcţii din Craiova a încheiat anul şcolar cu un bilanţ rodnic de activitate.

Planul de producţie a fost realizat numai în 6 luni. Lucrările practice executate de elevi au fost de foarte bună calitate, şcoala fiind solicitată din ce în ce mai mult la lucrările de finisaj de la blocurile care se ridică în oraşul Craiova.

Despre buna pregătire a elevilor şcolii vorbesc şi numeroase lucrări practice executate de ei şi prezentate în cadrul expoziţiei ce s-a deschis în localul şcolii. Exponatele constînd din lucrări de zidărie, tîmplărie, precum şi numeroase machete, ilustrează preocuparea cadrelor didactice pentru temeinica instruire a elevilor.

MIRCEA MARINESCU
Craiova

Orchestra ansamblului de pionieri din Ghindari, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Micii muzicanți din Ghindari

Pe fotografie sînt 20 de copii. Cei mai mari, contrabasistul și, probabil, violonista din dreapta dirijorului, n-au împlinit încă 14 ani, cei mai mici să tot aibă 8 sau 9 ani. Credeți poate că e vorba de orchestra unei școlii de muzică? Nu. Este orchestra de instrumente populare a unei simple școli elementare dintr-un sat tupilat la umbra masivelor veșnic verzi ale Sînziorgiului de Pădure — Ghindarii. Dacă ar fi trebuit să apară pe fotografie și ceilalți membri ai ansamblului artistic al școlii, n-am mai fi prididit cu număratul. Sînt peste 100 de elevi!

Despre activitatea acestei formații de două ori tinere — atît prin vîrsta componenților ei, cît și prin existența ei de dată recentă — ne scrie cu modestă bucurie, dar mai ales cu dorința de a-și împărtăși experiența, creatorul și animatorul său, învățătorul Laszlo Gall.

Era în 1959, la începutul anului școlar, cînd învățătorul din Ghindari a prins să-și pună în practică ideea care-i încolțise de mai mult timp în minte: crearea în școală, cu elevii, a unei formații muzicale instrumentale. Mai întîi a pornit o largă acțiune de popularizare a muzicii în rîndul copiilor: audiții muzicale colective la radio, prezentarea diferitelor instrumente de care dispunea școala — viori, țambal, violoncel, contrabas, țiteră. Povestind istoricul și caracteristicile fiecărui instrument, învățătorul însoțea cele spuse de o scurtă melodie cîntată pe acel instrument. În asemenea condiții descoperi ușor înclinațiile, talentele și viitoarele pasiuni. Pe cei pe care îi surprinzi făcînd timid în aer gestul de a purta arcușul pe corzile unei viori imaginare, sau pe cei ale căror degete ciocănesc ritmic pe un colț de bancă improvizat țambal, nu-i nevoie să-i mai întrebi către ce instrumente se simt atrași... Ei, mai greu a fost cu țiterа și contrabasul. S-a întîmplat ca la aceste instrumente repartiția de la început să nu fie cea mai potrivită. Povestește zîmbind învățătorul Gall: „În prima alcătuire a micii noastre orchestre l-am îndemnat pe Laszlo Donath spre țiteră, iar pe colegul lui, Laszlo Marton, spre contrabas. Dar ce observ? În pauzele repetițiilor îl găseam pe Donath lîngă violoncel și pe Marton lîngă vioară. Astăzi cîntă la aceste instrumente. Cît privește contrabasul și țitera, am găsit curînd și pentru ele școlari care le-au îndrăgit".

În multe după amieze școala din Ghindari părea întruchiparea aievea a uneia dintre acele miraculoase case din basme în care fiecare încăpere cînta cu glasul altui instrument. Neobosit, învățătorul Laszlo Gall trece de la un grup la altul, dînd îndrumări, corectînd o mișcare greșită.

„Mai ales corectam de îndată pozițiile greșite — ne explică el. Căci dacă un acord fals poate fi ușor remediat prin exerciții, o poziție greșită, odată deprinsă, e foarte greu de îndreptat"

Și iată că, odată cu primăvara, a sosit și ziua de 1 Mai a anului 1960. Pe mica estradă improvizată în fața căminului cultural și înveșmîntată în haina multicoloră a florilor de cîmp, a apărut, timidă, orchestra micilor școlari, avîndu-l în mijloc pe dirijor. Cei cinci violoniști, violoncelistul, contrabasistul și țambalagiul — aceștia erau pe atunci toți membrii orchestrei — erau îmbrăcați în vechiul port popular al regiunii, cu ciorapi albi strînși pe picioare, laibăre roșii și cizme negre lucitoare.

Entuziasmul spectatorilor pentru primele melodii a făcut ca restul programului să fie interpretat de micii muzicanți cu mai multă căldură și avînt. Deși nu mai pridideau cu bătutul din palme, ghindărenii au dat glas și unei mirări.

— Ian ascultați, măi băieți, de ce vă schimbați voi după fiecare cîntec și nu cîntați toți laolaltă, să faceți orchestra mai mare?

A răspuns mîhnit unul dintre băieți, care tocmai părăsise vioara:

— Ce să facem, nene, dacă n-avem încă destule instrumente...

Poate exista îndemn mai impresionant decît mîhnirea unui copil căruia îi poți face o bucurie? Mai ales că bucuria aceasta ține de însăși viața nouă, plină de lumină a satului. Ochii micului Dezső Albert n-au mai avut de ce să fie întristați. În scurt timp, din contribuția voluntară a țăranilor muncitori și în primul rînd, bineînțeles, din contribuția părinților, orchestra școlarilor a mai fost dotată cu încă 10 viori și 2 țitere devenind o formație „serioasă", alcătuită din 20 de instrumentiști.

Stimulată de succesele orchestrei și sub același îndemn plin de pasionată dragoste al învățătorului Laszlo Gall, a luat un avînt deosebit și activitatea corului școlii, alcătuit astăzi din peste 90 de copii.

Este evident că exemplele bune găsesc întotdeauna ecou. Iat-o pe Ilona Orban, și ea învățătoare în sat. Participînd la repetițiile orchestrei și corului, și-a amintit de mica faimă de care se bucura încă din școală, ca dansatoare. A reluat exercițiile. Mai întîi singură, ca să-și reamintească, apoi cu o echipă formată din cinci perechi de copii.

A urmat altă serie de spectacole. În sat, ca și în împrejurimi. „Ansamblul" școlii din Ghindari a început să capete o oarecare faimă. Într-o zi învățătorul Laszlo Gall a fost chemat în capitala regiunii și întrebat:

— Poți să pregătești un turneu?

— Dacă voi fi ajutat, desigur!

Curînd, micii muzicanți și dansatori din Ghindari au primit doi oaspeți dragi: artiștii Csaba Szabo și Lajos Lőrincz din Ansamblul popular secuiesc de stat din Tîrgu Mureș, care au luat parte din toată inima la pregătirea lor pentru turneu. În zilele acelea ei au colindat peste 500 de kilometri prin satele regiunii Mureș — Autonomă Maghiară, încîntînd mii și mii de spectatori cu măiestria cîntecelor și dansurilor pe care le interpretează

Vocile cristaline, ansamblul viorilor, soliștii de la țambal și țiteră fac să răsune, înmănunchiate în buchet, cîntecele noastre noi: „Azi e zi de sărbătoare", „Răsună frumoasa noastră patrie", „Porniți înainte, tovarăși" și vechile cîntece populare „Bobocul de măcieș", „Ce bine-i merge ciobanului", „Niciodată în astă lume", în timp ce picioarele sprințare ale dansatorilor parcă prind aripi în focul unui ceardaș din Săușa.

Turneul acesta este doar un început. Poate că, nu peste mult timp, îi vom vedea pe copiii din Ghindari întrecîndu-se cu cele mai bune formații artistice școlare, la București. Este una dintre dorințele cele mai vii ale micilor artiști și ale entuziastului lor instructor, învățătorul Laszlo Gall.

Al. C.

Malus aureus

Inspirată din viața școlarilor noștri, schița „Malus Aureus" publicată recent în volumul „Un vis împlinit" de prof. O. Negoiță, zugrăvește interesul și dragostea cu care micii naturaliști se preocupă, sub îndrumarea profesorilor de îmbunătățirea soiurilor de măr.

Dăm mai jos un fragment din schiță.

Ce ți-e și cu sufletul omului!

Trei ani de așteptări înfrigurate și de bucurii! Și toate bucuriile să se risipească într-o singură clipă?! Păi cînd? Cum? Uite, alaltăieri, cînd tot satul a aflat că Malus Aureus nu mai este.

Tușa Safta Dinițoaia a băgat de seamă cea dintîi.

— Măi Mitule, măi nepoate. Ce-o fi, maică, cu pîrdalnicul ăla de măr al vostru? Nu se mai vede. Sau s-or fi zgîrcit frunzele de bruma de azi-noapte, și l-or fi acoperit?... Ia dă tu o fugă...

Dinițoiu Dumitru n-a mai avut vreme să asculte părerea bunicii. A trîntit poarta repede, a sărit peste șanț, s-a aruncat peste zăplaz. În cîteva clipe a fost lîngă Malus Rupestris. Malus Aureus, mărul lor de aur, nu mai era. Sau nu se mai vedea.

Strîngînd din dinți și căznindu-se să nu plîngă, Mitu a căutat sub fiecare frunză. S-a uitat pe jos, prin iarbă, jur împrejur, dar nimic.

Curînd grădina școlii s-a umplut de elevi. Vestea se întinsese ca focul. Copii din toate clasele dăduseră fuga să vadă cum și ce fel a fost cu Malus Aureus. Ba chiar flăcăiandrii și codanele din sat par toropiți de amărăciune.

Nimeni nu scoate o vorbă. Fetele doar plîng, în suspine.

Tîrziu, cînd au ieșit cu toții să-ncerce să-l caute și pe afară, și în drum, au început a se răzleți, au îndrăznit să îngaime unii:

— Cine să fi fost neleguitul care să ne fi făcut această amărăciune?

Seara, Mitu stătea pe prispă, lîngă bunicâ-sa, trist și abătut. Bătrîna vru să-l ia cu vorba, ca să mai uite bietul băiat, dar nici ea nu se putu stăpîni:

...Dar la Sile te-ai dus să întrebi, Mitule? Să vezi, era mărul ăsta la locul lui, cînd a venit să-și ia șarla aia de cîine?

— Păi, am fost. Dar nu-i acasă Sile. E plecat, cică, de noapte, cu tată-său. Cu camioanele colectivei. Că-i expoziție la raion. Știi și dumneata. L-au luat și pe el, spune maică-sa. Să aibă grijă de exponate, pînă fac, tatăsău și colectiviștii, formele de intrare cu maria în expoziție. Că trebuie socoteală și acolo. Sînt puse în ambiție colectivele din tot raionul.

— O fi, maică.

★

Ieri au fost „naturaliștii" la școală. Iar au ținut sfat și iar și-au dat în zadar cu părerea.

Azi însă curtea școlii e tixită. Parcă e mai multă lume ca alaltăieri. Păi, e și de ce. Trebuie să se întoarcă de la expoziție, de la raion, camioanele colectivei. Nu i-a răbdat inima pe cei în toată firea să rămînă acasă și a ieșit fiecare, la marginea satului, în întîmpinarea lor. Copiii însă au zis că e mai cuminte să aștepte pe dîmb, în jurul lui Malus Rupestris. De acolo, de pe dîmb, se vede pînă departe.

Cîntecul fanfarei nu numai că străbătea peste cîmpuri, dar parcă pusese în mișcare și salcîmii de pe lîngă garduri. Foșneau ușor, făcînd plecăciuni lenețe la adierea blîndă a vîntului. Ca și cînd și-ar fi spus unul altuia:

— Auziți? Vedeți? Vin colectiviștii de la expoziția raională! Ce bucuroși sînt! Or fi obținut vreo diplomă?

Nu numai diplomă, dar și steagul roșu al întrecerii îl cîștigase Colectiva din Vadul Lat.

...Chiar în clipa cînd s-au oprit în poartă naturaliștii, hop! și mașinile, răsuflînd parcă și acoperind totul într-un nor subțire de praf.

...Am cîștigat întrecerea pe raion, tovarăși! izbucniră glasurile celor din mașină.

Strigările acestea au fost parcă un semnal de atac. În clipa următoare, un clocot și o fierbere era totul. Și îmbrățișări, și flori, și căciuli aruncate în sus. O bucurie nestăvilită, care nu încape într-un suflet de om. Din volbura aceasta de trupuri și glasuri se desprinse și Sile, îndreptîndu-se către pîlcul naturaliștilor, care îl priveau amuțiți. Sile, fericit, luminat, ținea în mîini, sus, deasupra capului, cum ține stolniceasa tipsia cu găina friptă pentru nunul mare, un pachet rotund, legat în funde mari, roșii. Și, ca și stolniceasa, Sile se apropia, jucînd sprinten, sucind din mînă, cînd într-o parte, cînd în alta, pachetul numai în funde. Și, tot ca o stolniceasă în lege, cînta și chiuia cîntec de nuntă:

„Faceți-mi locul mai mare
Ca s-ajung la nunul mare!..."

...Dar ce-i? Ce-i în pachet? Ce-a adus Sile de la oraș? Cuum??! Malus Aureus??!!

Naturaliștii rămaseră uluiți în primele clipe. Nimeni nu se așteptase la una ca asta. Atît de uluiți, că-l făcură și pe Sile să-și piardă cumpătul.

Cît fusese el de chipos și de fanfos pînă adineauri, atît era de schimbat la față acum și de fisticit.

Un fel de teamă îl țintuia, îi ținea mintea în loc.

— Malus Aureus?! îngăimă un glas sugrumat din grupul de pionieri adunați.

— Al nostru? Malus Aureus al nostru?... i se adăugă un alt glas, șoptit tot cu atîta strîngere de inimă.

— Al vostru... adică... al nostru, răspunse nu mai puțin șoptit Sile, mirîndu-se parcă de îndoiala celor din jurul său și privind și el cu aceeași îndoială mărul ce-l ținea în mînă.

Cuvintele lui însă risipiră ca prin minune nedumerirea și uluirea prietenilor săi. Ele le aprinseră, una cîte una, scînteile bucuriei în ochi. Sile căta la ei. Începu să i se deslușească ceva în mintea lui. Se dezmeticea. Va să zică, ei, băieții, au crezut că...

Sile ar fi vrut să dea drumul vorbelor. Repede, curgător. Nu fu în stare însă decît să repete cele spuse înainte. Dar convingător, sigur de sine!

— Da, frații lor. Malus Aureus al vostru, al nostru. Al nostru, se înțelege!

— Mărul nostru?

— Malus Aureus?!

— Malus Aureus?!!

— De ce vă mirați atîta? Cum putea satul nostru să se prezinte la un concurs raional fără această realizare... cum să-i zic... însemnată... neobișnuită...

— ...epocală... fi ușură sforțarea lui Sile, Ciutură.

— ...epocală, da, reluă Sile. Rău este că nu ne-am gîndit mai de mult la asta. Eu, abia seara, noaptea adică, după ce mi-a spus tata că mă ia...

Oricît de încurcat, de învălmășit vorbea Sile, toată lumea începea să priceapă cum și ce fel fusese cu Malus Aureus.

Din inima fiecăruia se trăgea încet, încet cuiul înfipt al trecutei dureri, și, o dată cu aceasta, la urechea naturaliștilor noștri și a elevilor adunați, începură să ajungă limpede, deslușite, vorbele colectiviștilor. Mai potolite, ce-i drept, dar tot atît de pline de mîndrie ca întîi:

— Nu ne fuse truda degeaba!

— Eu mă pierdusem de tot cînd am auzit că strigă întîi colectiva noastră.

— Care va să zică, fruntași, hai? Brava nouă! Fruntași pe raion...

— Ce s-or fi rățoind așa? zise nestăpînit un „naturalist".

— Cred și eu, le răspunse tuturor, vorbind în vîrful limbii, o mogîldeață, pripășită, nimeni nu știe cum, în mijlocul naturaliștilor. Cred și eu că au luat premiu. Dac-a participat și Malus Aureus al **nostru** la concurs... Ar trebui să țineți seama de asta, tovarăși!

Ciutură și Panait n-avură vreme să-l fulgere pe chiștocul din a treia, limbut și nepoftit ca-ntotdeauna. N-avură vreme, căci chiar în clipa aceea se auzi un alt glas, tot de la... un nepoftit:

— Bine că vă veni inima la loc, mînca-v-ar maica, cu Ma-lus A-u-reus al vostru. Parcă așa-i ziserăți. Hai?

De-aia Ciutură și Panait îl lăsară în banii lui pe chiștoc și mustăciră a zîmbet. Așa sînt ei, iertători de felul lor, mai ales acum, cînd fără să-și dea seama, chiar și baba Safta, Dinițoaia, subscrisese la actul de „stare civilă" al lui Malus Aureus.

O. Negoiță

EUGEN GÍSCĂ: „Horia și căpitanii săi".

De peste hotare

15 ani de la înființarea F.I.S.E.

S-au împlinit de curînd 15 ani de la înființarea Federației Internaționale a Sindicatelor de Învățămînt — puternică organizație a cadrelor didactice dintr-un mare număr de țări ale globului, expresie a unității lor în lupta pentru pace, pentru un învățămînt democratic.

Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt s-a născut din voința unitară a educatorilor progresiști întruniți la Conferința de la Paris în iulie 1946. Această hotărîre a marcat o etapă superioară în dezvoltarea mișcării internaționale a educatorilor, dînd acestei mișcări o formă practică în conformitate cu aspirația educatorilor de a se uni și de a-și strînge legăturile cu clasa muncitoare și cu toți oamenii muncii, spre a contribui la asigurarea păcii și la înlăturarea definitivă a războaielor.

In timpul acestor 15 ani F.I.S.E. și-a orientat activitatea în spre satisfacerea aspirațiilor educatorilor progresiști din lume. Ea a luptat și luptă fără încetare pentru unitatea națională și internațională a educatorilor și pentru stabilirea unor relații tot mai strînse cu clasa muncitoare și oamenii muncii spre a putea rezolva problemele educative. F.I.S.E. a ajutat pe educatori să-și creeze organizații democratice acolo unde ele nu fuseseră încă create, sau acolo unde fuseseră lichidate în urma represiunii. Ea a fost și este întotdeauna gata să colaboreze pe plan național și internațional cu toate organizațiile de educatori pentru apărarea intereselor acestora. Așa cum o dovedesc cele trei conferințe mondiale ținute la Viena (1953), Varșovia (1957) și Conakry (1960), această colaborare este necesară și posibilă. O altă expresie a acestui principiu a fost colaborarea rodnică a F.I.S.E. cu alte organizații internaționale de educatori, în cadrul Comitetului de înțelegere al Federațiilor internaționale ale personalului din învățămînt, colaborare de pe urma căreia a fost elaborată Carta Educatorilor, program de luptă unitară a educatorilor din numeroase țări pentru drepturile lor economice și sociale și pentru dezvoltarea învățămîntului democratic.

Proiectul de Cartă a Principiilor Educației Democratice, elaborat de F.I.S.E. cu participarea unor organizații autonome, reflectă aspirațiile educatorilor progresiști pentru lichidarea oricărei discriminări în materie de educație, dezvoltarea armonioasă a copiilor și a tinerilor, creșterea lor în spiritul păcii.

Consecventă în principiile sale, F.I.S.E. a luptat și luptă, alături de educatorii din toate țările, pentru progresul școlii publice, democratice și laice, pentru creșterea bugetelor școlare, pentru îmbunătățirea situației materiale și sociale a educatorilor, împotriva persecuțiilor și represiunii ale căror victime sînt educatorii progresiști și organizațiile lor din diferite țări capitaliste. F.I.S.E. și-a exprimat solidaritatea activă față de educatorii din țările coloniale, dependente și recent eliberate care, alături de popoarele lor, luptă pentru eliberare sau consolidarea independenței lor naționale și pentru crearea unui sistem democratic de învățămînt național.

Interpretînd sentimentele educatorilor din lumea întreagă, F.I.S.E. a considerat întotdeauna ca fiind una din sarcinile sale principale, lupta pentru pace, pentru reducerea cheltuielilor militare, pentru dezarmare generală și totală, pentru coexistența pașnică între națiuni.

Uniunea Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură din Republica Populară Romînă participă activ la toate acțiunile F.I.S.E. Reprezentanții săi au prezentat, la Congresele internaționale ale Federației și la ședințele organelor de conducere ale acesteia, numeroase referate privind problemele actuale ale învățămîntului și ale colaborării internaționale a celor ce muncesc în școli, au participat la elaborarea celor mai importante documente ale F.I.S.E. și au luptat pentru punerea în practică a tezelor cuprinse în aceste documente.

In țara noastră s-au realizat succese deosebit de mari în domeniul școlii. A fost lichidată moștenirea rușinoasă a trecutului — neștiința de carte. Toți copiii de vîrstă școlară au fost cuprinși în școală. S-a dezvoltat mult învățămîntul elementar și mediu, ca și învățămîntul profesional, tehnic și superior. Dînd o înaltă prețuire muncii nobile și importantului rol social al învățătorilor și profesorilor, partidul și guvernul le-au creat condiții din ce în ce mai bune de viață și de activitate. In prezent, mobilizați de sindicate, învățătorii și profesorii din țara noastră luptă activ pentru îndeplinirea sarcinilor trasate școlii de Congresul al III-lea al P.M.R.

Cadrele didactice din Republica Populară Romînă salută Federația Internațională a Sindicatelor de Învățămînt cu prilejul aniversării a 15 ani de la înființarea ei, urîndu-i noi succese în lupta pentru progresul învățămîntului, pentru pace și prietenie între popoare.

FORUMUL MONDIAL AL TINERETULUI

Forumul Mondial al Tineretului, ale cărui dezbateri au început la Moscova în ziua de 25 iulie, este, prin componența sa, prin problemele pe care le discută, o adevărată tribună a năzuinței de pace a tineretului lumii.

S-au adunat aici reprezentanții a 350 de organizații de tineret din 94 de țări de pe toate continentele. Presa și radioul din întreaga lume au vestit că nici o dată pînă acum tineretul din Asia, Africa și America Latină n-a desfășurat pregătiri atît de largi pentru participarea la vreo întîlnire internațională. Cele mai importante organizații internaționale care se ocupă de problemele tineretului — UNESCO, F.M.T.D., U.I.S. etc. — nenumărate federații naționale studențești, secțiuni de tineret ale sindicatelor, organizații de tineret ale celor mai diferite partide politice au înțeles că, mai presus de problemele în care convingerile lor diferă, stau marile idealuri ale omenirii pentru pace, pentru o viață fericită.

Pentru înfăptuirea acestor idealuri, spre a îndepărta pentru totdeauna de pe cerul vieții contemporane spectrele întunecate ale războiului și colonialismului, reprezentanții tinerilor din întreaga lume și-au dat întîlnire la Moscova să discute și să adopte cele mai potrivite hotărîri.

Nicicînd o asemenea largă întîlnire a purtătorilor de cuvînt ai generațiilor tinere nu a luat în dezbatere probleme de o atît de vitală importanță ale vieții contemporane cum sînt cele înscrise în calendarul Forumului — „Tineretul, înțelegerea reciprocă, colaborarea și coexistența pașnică", „Tineretul, lupta împotriva colonialismului, pentru independența națională și problemele păcii", „Tineretul și dezarmarea", „Tineretul, drepturile și obligațiile sale în societate", „Tineretul și progresul".

Desfășurarea dezbaterilor din primele zile ale Forumului, cuvîntările rostite și luările de poziție ale delegaților demonstrează că majoritatea covîrșitoare a acestora manifestă o dorință fierbinte de a găsi soluțiile cele mai constructive pentru rezolvarea importantelor probleme ale epocii noastre puse în discuție. Tineretul din toate țările dorește să trăiască într-o lume a păcii, este conștient de răspunderea care-i revine în această privință și hotărît să lupte pentru a apăra aceste nobile idealuri — iată concluzia de bază care se desprinde după dezbaterile din primele zile ale Forumului.

Tineretul din țara noastră urmărește cu deosebită dragoste dezbaterile Forumului. El este mîndru că reprezentanții săi vor face cunoscută, de la această înaltă tribună, viața nouă pe care o trăiește astăzi, încrederea sa în victoria forțelor păcii. Pentru ca tînăra generație din Republica Populară Romînă să crească sub soarele celor mai nobile idealuri ale omenirii, oamenii școlii — profesori și învățători — cărora le-a fost încredințată misiunea de a educa pe constructorii de mîine ai socialismului, se străduiesc să-și aducă contribuția la înălțarea continuă a învățămîntului. Prin intermediul tinerilor pe care i-au educat se va face auzită în Forum și chemarea lor — chemare spre cucerirea științei, spre cunoașterea comorilor culturii universale, într-o lume în care să domnească pacea între popoare.

Educați în spiritul internaționalismului proletar

Un accent deosebit se pune în Bulgaria populară pe educarea copiilor în spiritul internaționalismului proletar. În acest scop, școlarii din multe localități se ocupă, sub îndrumarea profesorilor, de culegerea unor materiale, oglindind aspecte din viața oamenilor muncii și a copiilor din diferite țări. Ei stabilesc legături cu școli din alte țări, fac schimb de materiale cu acestea, vizionează filme și piese de teatru din dramaturgia țărilor respective, invită în școala lor studenți străini care își fac studiile în R.P. Bulgaria. De asemenea, învață cîntece și dansuri ale altor popoare. Spre sfîrșitul anului școlar, această acțiune se încheie cu organizarea unei serbări al cărei program cuprinde astfel de manifestări, alături de cîntece și dansuri bulgare.

Uneori se organizează și excursii în alte țări. Cu prilejul unei vizite pe care am făcut-o în țara prietenă nu demult, am constatat că o serie de școli din țara noastră, mai ales din București, cum ar fi școlile medii „Zoia Kosmodemianskaia", „Nicolae Bălcescu", „Gheorghe Lazăr" și altele sînt cunoscute cadrelor didactice și elevilor din Bulgaria din timpul unor excursii făcute la noi. Bunăoară, directorul și o serie de profesori de la școala medie „Ivan Vazov" din Stara Zagora, care au vizitat chiar anul trecut școala medie „N. Bălcescu" din București, ne-au arătat că au apreciat în mod deosebit galeria de tablouri de la această școală.

— După exemplul acestei școli, ne-a spus directorul, am început să organizăm și noi o asemenea galerie cu picturi și desene executate de artiști plastici din localitate și împrejurimi, unii din ei chiar foști elevi ai școlii.

Pe litoralul bulgar, în apropiere de Varna, în satul Kranevo, se organizează în fiecare an tabăra internațională „Gheorghi Dimitrov" în care își petrec vacanța, alături de elevii bulgari, elevi din 24 de țări. Tabăra are o capacitate de 400 de locuri, funcționînd în trei serii, cu o durată de 30 de zile fiecare. În timpul petrecut în tabără, școlarii se cunosc îndeaproape, se împrietenesc, învață cîntece și dansuri ale diferitelor popoare. Cum la dispoziția taberei stau autobuze, elevii fac excursii pe litoral, vizitînd Varna, Neseber, Burgas, uneori ajungînd chiar pînă la Plovdiv. Înainte de a părăsi Bulgaria, ei fac o excursie de cîteva zile la Sofia, unde cunosc monumentele mai importante ale orașului, muzee, teatre, instituții de învățămînt și cultură, diferite întreprinderi și instituții de stat.

Prieteniile ce se leagă între copii în tabere, în excursii și prin celelalte mijloace din care am arătat doar cîteva, pun temelie solidă apropierii dintre tineretul Republicii Populare Bulgaria și al altor țări.

I. Birna

ÎN CUBA — AZI

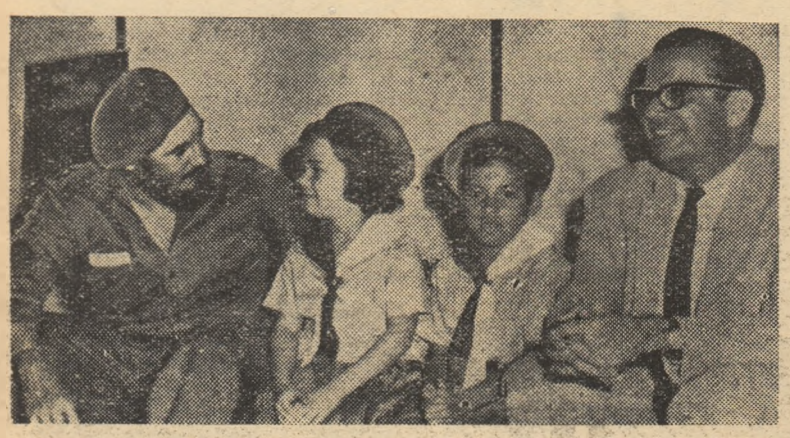

Fidel Castro și Osvaldo Dorticos, conducătorii Cubei, stînd de vorbă cu pionieri cubani.

Eliberată, prin lupta poporului, de jugul capitalismului american, Cuba revoluționară pășește cu hotărîre pe un drum nou. În această transformare esențială, învățămîntul constituie un factor de seamă, căruia statul îi acordă toată solicitudinea.

Care era starea învățămîntului în Cuba în momentul victoriei forțelor revoluționare? Între 1907—1958 s-a cheltuit (citește „furat") suma de 1.500 milioane pesos fără să se fi realizat alfabetizarea neștiutorilor de carte: în 1958 numărul acestora reprezenta 87% din totalul populației, adică exact același procent ca în 1907.

Această stare de lucruri o lichidează într-un ritm rapid guvernul lui Fidel Castro. Sub lozinca „Învățați să citească pe cine nu știe", mii de învățători, profesori și alți intelectuali au pornit să stîrpească analfabetismul, învățînd carte pe toți cei ce nu au putut avea bucuria cunoașterii slovelor — de la copiii de 12—13 ani și pînă la oamenii în vîrstă.

Populația Cubei se ocupă cu entuziasm de procurarea materialului didactic necesar școlilor și muncii de alfabetizare. Numeroase manifestări populare sînt închinate strîngerii de fonduri pentru alfabetizare. Datorită acțiunii largi a statului, la sfîrșitul acestui an Cuba nu va mai avea nici un neștiutor de carte.

Întregul învățămînt al Cubei revoluționare se dezvoltă cu avînt.

Aceasta este realitatea în Cuba de azi, în țara unde, cu cîțiva ani în urmă, domneau întunericul și incultura, sădite adînc în mase de mîna stăpînitorilor monopoliști americani.

In Anglia

PRINCIPALA RACILĂ

Presa engleză a tras semnalul de alarmă. Lipsesc aproximativ 60.000 de învățători în școlile elementare și medii. Ziarul „Times" scria că sute de mii de copii în vîrstă de 15 sau 16 ani pleacă din școală neposedînd nici pe departe cunoștințe suficiente, din cauza lipsei de profesori.

Învățătorilor și profesorilor englezi li se asigură un nivel de trai vădit insuficient. In aceasta rezidă principala cauză a lipsei acute de cadre didactice pregătite corespunzător pentru școala engleză. Dacă elevii sînt principalele victime ale faptului că multe școli engleze nu diferă prea mult de cele de pe vremea lui Dickens, profesorii la rîndul lor au și ei de pătimit. Această muncă este departe de a se bucura de cinstirea cuvenită. Fostul președinte al Asociației naționale a învățătorilor din Anglia, Thomson, s-a plîns la o întrunire că învățătorii cu familie au o situație deosebit de grea și abia o scot la capăt.

Autoritățile engleze fac reclamă faptului că în Anglia se cheltuiesc 17 lire pe cap de locuitor pentru învățămînt, dar această sumă se dovedește departe de a fi satisfăcătoare. Importanța acestei sume apare mai bine dacă ea este comparată cu cele 43 de lire sterline pe cap de locuitor cheltuite în Anglia pentru înarmare. In aceasta stă principala racilă!

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.20, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București.